

Wdrożenie modelu FINECVET w edukacji formalnej i pozaformalnej
Implementation of the FINECVET model to the formal and nonformal education

REZULTAT 01 - RAPORT

Analiza porównawcza standardów kompetencji w zawodach Opiekunka dziecięca i Opiekun medyczny

Publikacja powstała w wyniku projektu zrealizowanego przy wsparciu finiszowym Komisji Europejskiej w ramach Programu Erasmus+

Komisja Europejska ani Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za umieszczoną w niej zawartość merytoryczną ani za sposób wykorzystania zawartych w niej informacji

Projekt Erasmus + „***Wdrożenie modelu ECVET w edukacji formalnej i pozaformalnej***”

Opracowanie:

Instytut Technologii Eksploatacji – PIB, Polska

Współpraca:

Edukacja i Praca, Polska

Omnia, The Joint Authority of Education in Espoo Region, Finlandia

Fundación Equipo Humano, Hiszpania

wrzesień 2014 – luty 2015

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie	3
2.	Metodyka badań porównawczych standardów kompetencji zawodowych ...	4
3.	Identyfikacja standardów kompetencji zawodowych w zawodach „Opiekunka dziecięca” oraz „Opiekun medyczny”	8
	3.1. Polska	8
	3.2. Finlandia	19
	3.3. Hiszpania	31
4.	Analiza porównawcza opisów standardów kompetencji w zawodzie „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” w Polsce, Finlandii i Hiszpanii	43
5.	Wnioski i rekomendacje	51
6.	Bibliografia i materiały źródłowe	54

1. Wprowadzenie

Problematyka projektu *“Implementation of the FINECVET model to the formal and nonformal education TRANS-FINECVET”* nawiązuje do rozwoju w krajach Unii Europejskiej systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) oraz Europejskich i krajowych ram kwalifikacji, w tym charakterystyk opisujących efekty kształcenia (wiedza, umiejętności i kompetencje). Celem kluczowym projektu jest transfer europejskich dobrych praktyk we wdrażaniu do praktyki podejścia ECVET oraz rozwój i poprawa jakości kwalifikacji zawodowych, w zawodach ważnych dla europejskiego rynku pracy, tj.: „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” uzyskiwanych w kształceniu formalnym i pozaformalnym. Aby osiągać ten cel w początkowej fazie realizacji projektu podjęte **działanie O1 - Analiza porównawcza standardów kompetencji Opiekunka dziecięca i Opiekun medyczny**, którego rezultatem jest niniejszy raport z badań prowadzonych w trzech krajach partnerskich: Polska, Finlandia i Hiszpania.

W badaniach porównawczych przyjęta została ujednolicona, dla wszystkich krajów partnerskich (Polska, Finlandia, Hiszpania), metodyka badania koncentrującego (Rozdział 2 Raportu) się na analizie porównawczej standardów kompetencji zawodowych lub innych równoważnych dokumentów opisujących wymagania w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”.

Przedmiotem badań identyfikacyjnych były opisy wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” zamieszczone w oficjalnych dokumentach krajowych (Rozdział 3 Raportu) stanowiących podstawę do uruchomienia kształcenia formalnego i pozaformalnego w ww. zawodach, ze szczególnym uwzględnieniem identyfikacji i porównania zadań zawodowych i efektów uczenia się, zakresu i nazewnictwa modułów zawodowych oraz z odniesieniem do poziomów europejskiej i krajowych ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie. W badaniach porównawczych wymagań kompetencyjnych dla 2 zawodów, w 3 krajach partnerskich zastosowano metodę badań dokumentów (badanie desk research), jako metodą podstawową oraz metodę ekspercką - jako metodą wspomagającą. Wyniki badań analizy porównawczej zostały przedstawione w Rozdziale 4, a wnioski i rekomendacje w Rozdziale 5. Dopełnienie raportu stanowi bibliografia i materiały źródłowe, z których korzystano na etapie identyfikacji i analizy dokumentów opisujących wymagania kompetencyjne.

Warto zaznaczyć, że we wszystkich trzech krajach partnerskich opisy wymagań kompetencyjnych dla porównywanych zawodów ustalane są na szczeblu centralnym, w dokumentach, które są odpowiednikami „podstawy programowej kształcenia w danym zawodzie”. Zawody te usytuowane są na poziomie 4 EQF/NQF (w Polsce i Finlandii) oraz na poziomie 2 w Hiszpanii (gdzie hierarchia poziomów NQF obejmuje 5 poziomów). Przeprowadzone analizy pokazały, że: nazewnictwo zawodów stanowiących przedmiot zainteresowania projektu jest nie ujednolicone w wymiarze międzynarodowym, podstawowe zadania zawodowe, umiejętności i kompetencje personalne i społeczne wykonywane w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” posiadają duży stopień zbieżności, podobnie jak i moduły zawodowe charakterystyczne dla kształcenia/szkolenia w tych zawodach.

Opracowany raport będzie punktem odniesienia do sporządzenia pogłębionej analizy i ustaleń wspólnego zakresu wymagań kompetencyjnych dla ww. zawodów, które będą

realizowane w działaniu O3 - porównywanie systemów ECVET oraz O4 - porównywanie programów kształcenia.

2. Metodyka badań porównawczych standardów kompetencji zawodowych

System pojęć zastosowany w badaniach

W projekcie i w badaniach został przyjęty system pojęć (Tabela 1 i 2) wynikający z nw. dokumentów europejskich i polskich::

- Zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 roku w sprawie ustanowienia Europejskiej Ramy Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie.
- Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowy ECVET - 2009/C 155/02.
- System pojęć zastosowany w opracowaniu standardów kompetencji zawodowych w Polsce¹

Tabela 1. System pojęć przyjęty w badanych międzynarodowych w projekcie TRANS-FINECVET - Zalecania

Nazwa pojęcia	Definicja
Europejskie Ramy Kwalifikacji (ERK)	Przyjęty w Unii Europejskiej układ odniesienia umożliwiający porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych państwach. W Europejskich Ramach Kwalifikacji wyróżniono osiem poziomów kwalifikacji określonych za pomocą wymagań dotyczących efektów uczenia się
Krajowe Ramy Kwalifikacji (Polska Rama Kwalifikacji – PRK)	Oznaczają narzędzie służące do klasyfikowania kwalifikacji na wyszczególnione według przyjętego zespołu kryteriów poziomy osiągnięć w uczeniu się, które ma na celu integrację i koordynację krajowych podsystemów kwalifikacji oraz poprawę przejrzystości, dostępności, rozwoju i jakości kwalifikacji w odniesieniu do rynku pracy i społeczeństwa obywatelskiego. W Polsce odpowiednikiem ERK jest PRK
Kwalifikacja	Oznacza formalny wynik procesu oceny i walidacji uzyskany w efekcie stwierdzenia przez właściwą instytucję, że osiągnięte przez daną osobę efekty uczenia się są zgodne z określonym standardem.
Wiedza	Oznacza efekt przyswajania informacji poprzez uczenie się. Wiedza jest zbiorem faktów, zasad, teorii i praktyk powiązanych z dziedziną pracy lub nauki. W kontekście europejskich ram kwalifikacji wiedzę opisuje się jako teoretyczną lub faktograficzną
Umiejętności	Oznaczają zdolność do stosowania wiedzy i korzystania z know-how w celu wykonywania zadań i rozwiązywania problemów. W kontekście europejskich ram kwalifikacji umiejętności określa się jako kognitywne (obejmujące myślenie logiczne, intuicyjne i kreatywne) oraz praktyczne (obejmujące sprawność i korzystanie z metod, materiałów, narzędzi i instrumentów)
Kompetencje	Oznaczają udowodnioną zdolność stosowania wiedzy, umiejętności i zdolności osobistych, społecznych lub metodologicznych okazywaną w pracy lub nauce oraz w karierze zawodowej i osobistej; w europejskich ramach kwalifikacji, kompetencje określane są w kategoriach odpowiedzialności i autonomii
Efekty uczenia się (efekty kształcenia)	Oznaczają stwierdzenie tego, co uczący się wie, co rozumie i potrafi wykonać po ukończeniu procesu uczenia się, ujęte w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji
Jednostka efektów uczenia się	Oznacza składnik kwalifikacji, będący spójnym zbiorem wiedzy, umiejętności i kompetencji, który może podlegać ocenie i walidacji
Osiągnięcia odpowiadające efektom uczenia się	Oznaczają zbiór indywidualnych efektów uczenia się danej osoby, które zostały ocenione i mogą być akumulowane do celów uzyskania kwalifikacji lub transferowane do innych programów kształcenia/uczenia się lub do innych kwalifikacji
Właściwa instytucja	Oznacza instytucję odpowiedzialną za opracowywanie i przyznawanie kwalifikacji lub uznawanie jednostek lub pełniącą inne funkcje związane z systemem ECVET, takie jak przyporządkowywanie punktów ECVET kwalifikacjom i jednostkom oraz ocena, walidacja i uznawanie efektów uczenia się zgodnie z zasadami i praktykami państw uczestniczących

¹ Bednarczyk H., Koprowska D., Kupidura T., Symela K., Woźniak I.: *Opracowanie standardów kompetencji zawodowych*. ITeE-PIB, Radom 2014.

Ocena efektów uczenia się	Oznacza metody i procesy prowadzące do określenia zakresu, w jakim uczący się faktycznie przyswoił określoną wiedzę, opanował określone umiejętności i zdobył określone kompetencje
Walidacja efektów uczenia się	Oznacza proces potwierdzania, że określone, poddane ocenie efekty uczenia się uzyskane przez uczącego się odpowiadają konkretnym efektom wymaganym w ramach jednostki lub kwalifikacji
Uznawanie efektów uczenia się	Oznacza proces oficjalnego poświadczania uzyskanych efektów uczenia się poprzez przyznanie pełnych kwalifikacji lub ich elementów składowych – jednostek uczenia się
Punkty ECVET	Oznaczają liczbowe określenie ogólnej wartości efektów uczenia się w ramach kwalifikacji oraz względnej wartości jednostek w stosunku do pełnej kwalifikacji.

Tabela 2. System pojęć przyjęty w badanych międzynarodowych w projekcie TRANS-FINECVET – Standardy kompetencji zawodowych w Polsce

Nazwa pojęcia	Definicja
Zawód	– zbiór zadań (zespół czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wykonywanych stale lub z niewielkimi zmianami przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kwalifikacji i kompetencji (wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych) zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki. Wykonywanie zawodu stanowi źródło dochodów.
Specjalność	– jest wynikiem podziału pracy w ramach zawodu, zawiera część czynności o podobnym charakterze (związanych z wykonywaną funkcją lub przedmiotem pracy) wymagających pogłębionej lub dodatkowej wiedzy i umiejętności zdobytych w wyniku dodatkowego szkolenia lub praktyki.
Zadanie zawodowe	– logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu, wyodrębniony ze względu na rodzaj lub sposób wykonywania czynności zawodowych powiązanych jednym celem, kończący się produktem, usługą lub decyzją.
Kompetencje zawodowe	– wszystko to, co pracownik wie, rozumie i potrafi wykonać, odpowiednio do sytuacji w miejscu pracy. Opisywane są trzema zbiorami: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych.
Wiedza	– zbiór opisów faktów, zasad, teorii i praktyk przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Umiejętności	– zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Kompetencje społeczne	– zdolność autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym oraz kształtowania własnego rozwoju, z uwzględnieniem kontekstu etycznego.
Kompetencje kluczowe	– wiedza, umiejętności i postawy odpowiednie do sytuacji, niezbędne do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia.
Standard kompetencji zawodowych	– norma opisująca kompetencje zawodowe konieczne do wykonywania zadań zawodowych wchodzących w skład zawodu, akceptowana przez przedstawicieli organizacji zawodowych i branżowych, pracodawców, pracobiorców i innych kluczowych partnerów społecznych.
Kwalifikacja	– zestaw efektów uczenia się (zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych), których osiągnięcie zostało formalnie potwierdzone przez uprawnioną instytucję.
Europejska Rama Kwalifikacji	– przyjęta w Unii Europejskiej struktura i opis poziomów kwalifikacji, umożliwiający porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. W Europejskiej Ramie Kwalifikacji wyróżniono 8 poziomów kwalifikacji opisywanych za pomocą efektów uczenia się; stanowią one układ odniesienia krajowych ram kwalifikacji
Polska Rama Kwalifikacji	– opis hierarchii poziomów kwalifikacji wpisywanych do zintegrowanego rejestru kwalifikacji w Polsce.
Krajowy System Kwalifikacji	– ogół rozwiązań służących ustanawianiu i nadawaniu kwalifikacji (potwierdzaniu efektów uczenia się) oraz zapewnianiu ich jakości.

Założenia metodologiczne badań

W projekcie TRANS-FINECVET przyjęta została ujednolicona, dla wszystkich krajów partnerskich (Polska, Finlandia, Hiszpania), metodyka badania związanego z analizą porównawczą standardów kompetencji zawodowych (lub innych rozwiązań równoważnych) w zawodach Practical Nursing – Child Care Worker and Health Care Assistant, z uwzględnieniem powszechnie dostępnych oficjalnych dokumentów oraz wymagań europejskich i krajowych ram kwalifikacji. W ramach metodyki określone zostały następujące elementy:

- Cel badań.
- Przedmiot badań.
- Problemy badawcze.
- Metody, techniki i narzędzia badawcze.
- Organizacja i teren badań.

Cel badań

Celem międzynarodowych badań była analiza porównawcza opisów standardów kompetencji zawodowych w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” z uwzględnieniem oficjalnych dokumentów dostępnych w każdym z krajów partnerskich (Polska, Finlandia, Hiszpania) oraz z uwzględnieniem wymagań europejskich i krajowych ram kwalifikacji.

Przedmiot badań

Przedmiotem badań były opisy wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” zamieszczone w oficjalnych dokumentach krajowych stanowiących podstawę do uruchomienia kształcenia formalnego i pozaformalnego w ww. zawodach, ze szczególnym uwzględnieniem identyfikacji i porównania zadań zawodowych i efektów uczenia się, zakresu i nazewnictwa modułów zawodowych oraz z odniesieniem do poziomów europejskiej i krajowych ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie.

Problemy badawcze

Do przyjętego celu i przedmiotu badań sformułowano podstawowe problemy badawcze w formie pytań:

- 1) W jakich krajowych dokumentach zamieszczane są opisy wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?
- 2) Czy nazewnictwo zawodów stanowiących przedmiot zainteresowania projektu jest ujednolicone w wymiarze krajów partnerskich?
- 3) Na jakich poziomach EQF i NQF w krajach partnerskich funkcjonują zawody „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?
- 4) Jakie podstawowe zadania zawodowe są wykonywane w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?
- 5) Jakie umiejętności zawodowe są wymagane do realizacji podstawowych zadań zawodowych w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?
- 6) Jakie kompetencje personalne i społeczne są wymagane w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

- 7) Jakie moduły zawodowe są charakterystyczne dla kształcenia/szkolenia w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?
- 8) Jakie podobieństwa i różnice wstępują w opisywaniu wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Metody, techniki i narzędzia badawcze

W celu zweryfikowania sformułowanych problemów badawczych konieczne było dobranie odpowiednich metod i technik badawczych.

W badaniach identyfikacyjnych i porównawczych wymagań kompetencyjnych zastosowano metodę badań dokumentów (badanie desk research) jako metoda podstawowa oraz metodę ekspercką - jako metoda wspomagająca. W badaniach skorzystano z usług ekspertów - specjalistów tworzących opisy wymagań kompetencyjnych oraz specjalistów – znawcy zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”.

Organizacja i teren badań

Badania w Polsce, Finlandii, Hiszpanii były prowadzone w okresie wrzesień 2014 r. do lutego 2015 z udziałem instytucji partnerskich oraz ekspertów dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”.

Każdy z partnerów przygotował raport krajowy, który został przekazany liderowi działania (ITeE-PIB). Poszczególne trzy raporty krajowe zostały przeanalizowane pod kątem podobieństw i różnic w opisywaniu wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”.

3. Raporty z identyfikacji standardów kompetencji zawodowych w zawodach „Opiekunka dziecięca” oraz „Opiekun medyczny”

3.1. Polska

Opiekunka dziecięca

Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach

325905 Opiekunka dziecięca (3259 Health associate professionals not elsewhere classified)

Według Klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy (KZiS 2014)²:

- **Grupa wielka 3 – Technicy i inny średni personel**

W Międzynarodowej Klasyfikacji Standardów Edukacyjnych ISCED 2011 – poziom 4.

- **Grupa elementarna: 3259 – Średni personel do spraw zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowany**

W Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO-08 odpowiada grupie 3259 **Health associate professionals not elsewhere classified**³.

Według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007)⁴:

- **Sekcja Q, Dział 88 Pomoc społeczna bez zakwaterowania, Grupa 88.9 Pozostała pomoc społeczna bez zakwaterowania.**

Syntetyczny opis zawodu

Opiekunka dziecięca zajmuje się sprawowaniem fachowej opieki nad małymi dziećmi w wieku od 0-4 roku życia. Zadaniem opiekunki jest przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa dziecka oraz zaspokajanie jego potrzeb. Opiekunka wykonuje codzienne czynności związane z pielęgnacją dziecka – odpowiada za jego higienę, kąpiele, mycie, przewijanie, przebieranie, czesanie, pielęgnację środkami kosmetycznymi. Odpowiada również za prawidłowe odżywianie dziecka, podawanie leków, jeśli zachodzi taka konieczność, wykonywanie zabiegów rehabilitacyjnych w zastępstwie rodziców.

Do zadań opiekunki należy prowadzenie zajęć opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych uwzględniających rozwój psychomotoryczny dziecka właściwy dla wieku dziecka oraz zagwarantowanie wypoczynku na świeżym powietrzu. Zawód opiekunki dziecięcej jest zajęciem dla osób, które lubią pracę z dziećmi i mają z nimi dobry kontakt. Od opiekunki oczekuje się przede wszystkim odpowiedzialności, spokoju, opanowania, łagodności, ale równocześnie pewnego zdecydowania, potrzebnego do zapanowania nad dziećmi oraz cierpliwości. Ważna jest również umiejętność szybkiego nawiązania kontaktu z dzieckiem i podtrzymywania go tak, aby dziecko było zajęte przez dłuższy czas. Istotna jest więc kreatywność opiekunki, potrzebna przy organizacji czasu wolnego oraz podzielna uwaga.

Opiekunki mogą pracować w żłobkach, domach opieki, szpitalach, hospicjach i różnego rodzaju ośrodkach, które zajmują się opieką nad dziećmi (zarówno pełnosprawnymi, jak i niepełnosprawnymi). Opiekunka dziecięca może też pracować w charakterze niani, wynajmowanej przez rodziców podczas ich nieobecności w domu do opieki nad dziećmi.

Zawód opiekunki dziecięcej jest zajęciem dla osób, które lubią dzieci i mają z nimi dobry kontakt. Od opiekunki oczekuje się przede wszystkim odpowiedzialności, spokoju, opanowania, łagodności, ale równocześnie pewnego zdecydowania, potrzebnego do zapanowania nad dziećmi oraz cierpliwości. Ważna jest również umiejętność szybkiego nawiązania kontaktu z dzieckiem i podtrzymywania go, tak aby dziecko było zajęte przez dłuższy czas. Istotna jest również kreatywność, potrzebna przy organizacji czasu wolnego oraz podzielna uwaga.

² Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz.U. 2014 poz. 1145)

³ Uwaga: powyższa informacja z odniesieniem do ISCO jest ważna dla międzynarodowego pośrednictwa pracy EURES

⁴ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. 2007 nr 251 poz. 1885).

Zadania zawodowe

- 1) planowanie i organizowania pracy opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej;
- 2) pielęgnowanie dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego;
- 3) prowadzenie działań wychowawczych i edukacyjnych wspomagających rozwój psychomotoryczny dziecka;
- 4) promowanie zdrowia i prowadzenia działań profilaktycznych;
- 5) udzielanie pomocy w stanach zagrożenia zdrowotnego dziecka.

Efekty kształcenia (właściwe dla kwalifikacji w zawodzie)

Kwalifikacja 1 (K1) Świadczenie usług opiekuńczych i wspomagających rozwój dziecka

Jednostki efektów kształcenia (K1.1–K1.4)

K1.1. Pielęgnowanie dziecka zdrowego

- 1) zapewnia bezpieczeństwo dziecku;
- 2) rozpoznaje i określa potrzeby dziecka zdrowego, dostrzega związek między zaspakajaniem potrzeb a rozwojem dziecka;
- 3) zaspakaja potrzeby biologiczne dziecka stosownie do jego wieku oraz stanu psychofizycznego;
- 4) wykonuje zabiegi higieniczno-pielęgnacyjne zgodnie z obowiązującymi zasadami i procedurami;
- 5) planuje profilaktykę próchnicy i schorzeń wieku dziecięcego;
- 6) prowadzi działania profilaktyczne oraz kształtuje nawyki prozdrowotne;
- 7) określa normy rozwoju fizycznego dziecka i dobiera metody jego oceny;
- 8) obserwuje i ocenia rozwój fizyczny dziecka;
- 9) rozpoznaje symptomy krzywdzenia dziecka oraz przestrzega procedur postępowania w przypadku ich podejrzenia;
- 10) dba o odżywianie dziecka zgodne z normami żywieniowymi;
- 11) analizuje jadłospisy pod kątem zawartości składników pokarmowych;
- 12) przygotowuje podstawowe posiłki, uwzględniające zalecenia dietetyczne;
- 13) analizuje i prowadzi dokumentację pielęgnacyjną dziecka zdrowego;
- 14) planuje formy i zasady współpracy oraz współpracuje z pracownikami placówki w zakresie pielęgnowania dziecka;
- 15) planuje i organizuje czynności pielęgnacyjne u dziecka zdrowego, uwzględniając specyfikę placówki, w której przebywa dziecko;
- 16) określa cele, zadania i wymagania zdrowotno-higieniczne dla instytucji opiekuńczo-wychowawczych sprawujących opiekę nad małym dzieckiem.

K1.2. Pielęgnowanie dziecka chorego i niepełnosprawnego

- 1) zapewnia bezpieczeństwo dziecku choremu i niepełnosprawnemu;
- 2) rozpoznaje potrzeby dziecka chorego i niepełnosprawnego;
- 3) zaspakaja potrzeby biologiczne i psychospołeczne dziecka chorego i niepełnosprawnego z uwzględnieniem jego wieku i stanu zdrowia;
- 4) przestrzega zasad pielęgnowania dziecka ze schorzeniami poszczególnych układów i narządów;
- 5) wykonuje zabiegi higieniczno-pielęgnacyjne, dostosowując technikę ich wykonania do stanu zdrowia dziecka i zaleceń zespołu terapeutycznego;
- 6) określa przyczyny i objawy kliniczne chorób wieku dziecięcego, metody ich leczenia i zapobiegania im;
- 7) ocenia wpływ choroby na stan psychiczny dziecka;
- 8) reaguje na zmiany w wyglądzie i zachowaniu dziecka chorego;
- 9) dokonuje pomiaru parametrów życiowych u dziecka oraz interpretuje wyniki;
- 10) rozróżnia rodzaje niepełnosprawności oraz metody rehabilitacji;
- 11) uczestniczy w rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego;
- 12) przestrzega zasad i drogi podawania leków;
- 13) podaje dziecku leki na zlecenie lekarza;
- 14) określa rolę mechanizmów obronnych i adaptacyjnych organizmu dziecka;
- 15) prowadzi dokumentację pielęgnacyjną dziecka chorego;

- 16) dobiera formy i przestrzega zasad współpracy z zespołem terapeutycznym;
- 17) charakteryzuje organizację i specyfikę pracy w placówce opieki nad dzieckiem oraz współpracuje z zespołem terapeutycznym;
- 18) towarzyszy dziecku podczas badań i zabiegów specjalistycznych.

K1.3. Wychowanie i edukowanie dziecka

- 1) przestrzega norm i określa fazy rozwoju małego dziecka, charakteryzuje podstawowe procesy psychiczne dziecka;
- 2) ocenia rozwój psychomotoryczny dziecka w zakresie poszczególnych sfer;
- 3) dobiera materiały i pomoce dydaktyczne dla dzieci w poszczególnych grupach rozwojowych;
- 4) prowadzi zabawy stymulujące rozwój dziecka w zakresie poszczególnych sfer z uwzględnieniem wieku dziecka i jego możliwości psychofizycznych;
- 5) analizuje i dobiera utwory literackie do wieku i możliwości percepcyjnych dziecka;
- 6) stymuluje aktywność werbalną dziecka, wykorzystując różne techniki i utwory literackie;
- 7) przygotowuje i przedstawia inscenizacje dla dzieci;
- 8) charakteryzuje czynniki wpływające na kształtowanie osobowości i zachowanie dziecka;
- 9) kształtuje u dziecka pozytywne zachowania i cechy osobowości;
- 10) stosuje metody zapobiegania negatywnym zachowaniem dziecka;
- 11) dobiera metody rozwijania samodzielności dziecka;
- 12) rozwija samodzielność dziecka różnymi metodami;
- 13) określa rodzaje i etapy procesu adaptacji dziecka do nowych warunków oraz wspiera dziecko w okresie adaptacji;
- 14) stosuje metody łagodzenia negatywnych emocji u dziecka;
- 15) określa istotę i fazy choroby sieroczej oraz stwarza warunki zapobiegające powstawaniu i rozwojowi choroby sieroczej;
- 16) określa zaburzenia rozwojowe i problemy wychowawcze występujące u małego dziecka;
- 17) dobiera metody pracy wychowawczej z dzieckiem niepełnosprawnym i stwarzającym problemy wychowawcze;
- 18) planuje i prowadzi indywidualne zajęcia wyrównawcze;
- 19) organizuje pracę wychowawczą w poszczególnych grupach rozwojowych;
- 20) planuje formy współpracy z opiekunami dziecka oraz specjalistami w zakresie wspomagania rozwoju i wychowania;
- 21) współpracuje z opiekunami dziecka oraz specjalistami w zakresie wspomagania rozwoju i wychowania;
- 22) ocenia efekty pracy dydaktyczno-wychowawczej.

K1.4. Rozwijanie wrażliwości artystycznej dziecka

- 1) wykonuje pomoce dydaktyczne, dekoracje okolicznościowe, scenografie oraz lalki, kukiełki i kostiumy do inscenizacji i balów, posługując się różnymi technikami plastycznymi;
- 2) dobiera techniki plastyczne i metody prowadzenia zajęć do wieku i możliwości dziecka;
- 3) prowadzi zajęcia techniczne i plastyczne z dziećmi w poszczególnych grupach rozwojowych;
- 4) wykonuje z dziećmi i dla dzieci zabawki i prace plastyczne z różnorodnych materiałów i surowców;
- 5) rozwija zainteresowania dzieci twórczością plastyczną i techniczną;
- 6) określa rolę utworów muzycznych w rozwoju i kształtowaniu osobowości dziecka;
- 7) dobiera utwory muzyczne dla dzieci w poszczególnych grupach rozwojowych;
- 8) śpiewa piosenki dziecięce i gra na wybranych instrumentach muzycznych;
- 9) tworzy proste układy taneczne do muzyki z uwzględnieniem wieku, poziomu rozwoju i możliwości dzieci;
- 10) prowadzi zabawy muzyczno-ruchowe z uwzględnieniem wieku, poziomu rozwoju i możliwości dzieci.

Efekty kształcenia (wspólne dla zawodów medycznych)

- 1) wyjaśnia ogólną budowę i funkcje organizmu człowieka;
- 2) charakteryzuje podstawowe pojęcia z zakresu zdrowia oraz promocji i profilaktyki zdrowia;
- 3) przestrzega zasad promocji zdrowia i zdrowego stylu życia;
- 4) wyjaśnia pojęcia z zakresu patologii, charakteryzuje objawy i przyczyny zaburzeń oraz zmian chorobowych;
- 5) przestrzega zasad postępowania w przypadku podejrzenia występowania przemocy;
- 6) charakteryzuje stany nagłego zagrożenia życia;
- 7) dokonuje oceny parametrów podstawowych funkcji życiowych;
- 8) udziela, zgodnie z kompetencjami zawodowymi, pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia i zdrowia;
- 9) rozróżnia sposoby postępowania w razie bezpośredniego kontaktu z materiałem biologicznie skażonym;
- 10) przestrzega zasad bezpieczeństwa związanych z materiałami biologicznie skażonymi;
- 11) przestrzega zasad aseptyki i antyseptyki;
- 12) komunikuje się z pacjentem, jego rodziną i grupą społeczną;
- 13) charakteryzuje prawne i etyczne uwarunkowania zawodu;
- 14) identyfikuje miejsce i rolę zawodu w ramach organizacji systemu ochrony zdrowia na poziomie krajowym i europejskim;
- 15) sporządza, prowadzi i archiwizuje dokumentację medyczną zgodnie z przepisami prawa;
- 16) stosuje przepisy prawa dotyczące realizacji zadań zawodowych;
- 17) współpracuje w zespole wielodyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem;
- 18) charakteryzuje organizację ochrony zdrowia w Polsce;
- 19) wyjaśnia zasady funkcjonowania systemu ubezpieczeń zdrowotnych w Polsce;
- 20) określa źródła i sposoby finansowania świadczeń zdrowotnych;
- 21) wyjaśnia specyfikę rynku usług medycznych;
- 22) przestrzega zasad etycznego postępowania w stosunku do pacjentów oraz współpracowników;
- 23) posługuje się językiem migowym (nie dotyczy zawodu technik masażysta nauczanego w technikum);
- 24) stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.

Kompetencje personalne i społeczne

- 1) przestrzega zasad kultury i etyki;
- 2) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
- 3) przewiduje skutki podejmowanych działań;
- 4) jest otwarty na zmiany;
- 5) potrafi radzić sobie ze stresem;
- 6) aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe;
- 7) przestrzega tajemnicy zawodowej;
- 8) potrafi ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania;
- 9) potrafi negocjować warunki porozumień;
- 10) współpracuje w zespole.

Wykaz modułów i jednostek modułowych dla zawodu opiekunka dziecięca

Nazwa obowiązkowych zajęć edukacyjnych	Nazwa jednostki modułowej	Liczba godzin przeznaczona na jednostkę
325905.M1.Planowanie i organizowanie pracy opiekuńczo-wychowawczej (192 godziny)	325905.M1.J1. Podejmowanie działalności gospodarczej w ochronie zdrowia	57
	325905.M1.J2. Posługiwanie się językiem obcym w opiece nad dzieckiem	60
	325905.M1.J3. Posługiwanie się językiem migowym	45
	325905.M1.J4. Zastosowanie technik informatycznych w pracy opiekunki dziecięcej	30

325905.M2. Promowanie zdrowia i działań profilaktycznych w zakresie nawyków higienicznych (208 godzin)	325905.M2.J1. Promowanie i ochrona zdrowia oraz udzielanie pomocy w stanach zagrożenia zdrowotnego dziecka.	128
	325905.M2.J2. Nawiązywanie kontaktów interpersonalnych w pracy opieunki dziecięcej	80
Rozwijanie wrażliwości artystycznej dziecka (288 godzin)	325905.M3.J1. Wspomaganie rozwoju dziecka poprzez integrację rytmiki, słowa i ruchu, z wykorzystaniem literatury i muzyki dziecięcej	140
	325905.M3.J2. Wspomaganie rozwoju dziecka poprzez wykonywanie prac plastyczno-technicznych	148
325905.M4. Pielęgnowanie dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego (512 godzin)	325905.M4.J1. Rozpoznawanie i zaspokajanie potrzeb dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego	208
	325905.M4.J2. Rozpoznawanie objawów choroby i niepełnosprawności oraz rehabilitowanie dziecka.	144
	325905.M4.J3. Pielęgnowanie dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego w poszczególnych etapach życia	160
325905.M5. Prowadzenie działań wychowawczych i edukacyjnych wspomagających rozwój psychomotoryczny dziecka (400 godzin)	325905.M5.J1. Stymulowanie rozwoju psychomotorycznego i osobowości dziecka	130
	325905.M5.J2. Opiekowanie się dzieckiem z trudnościami wychowawczymi	126
	325905.M5.J3. Metodyka pracy indywidualnej i grupowej opieunki dziecięcej	144
Praktyki zawodowe (160 godzin)	Praktyki zawodowe – klasa I	80
	Praktyki zawodowe – klasa II	80

Wykaz przedmiotów i działów programowych dla zawodu opiekunka dziecięca

Nazwa obowiązkowych zajęć edukacyjnych	Nazwa działu programowego	Liczba godzin przeznaczona na dział
1. Zarys anatomii, fizjologii i patologii z elementami pierwszej pomocy (128 godzin)	1.1. Podstawy anatomii, fizjologii i patologii człowieka	70
	1.2. Promocja zdrowia z elementami pierwszej pomocy	58
2. Zarys psychologii, pedagogiki i socjologii w ochronie zdrowia (80 godzin)	2.1. Podstawy psychologii w ochronie zdrowia	40
	2.2. Elementy pedagogiki i socjologii	40
3. Działalność gospodarcza w ochronie zdrowia (96 godzin)	3.1. Podejmowanie działalności gospodarczej w ochronie zdrowia	56
	3.2. Organizacja ochrony zdrowia	40
4. Język obcy zawodowy w opiece nad dzieckiem (64 godziny)	4.1. Porozumiewanie się z odbiorcą usług lub świadczeń w języku obcym	32
	4.2. Informacja o realizacji prac w zawodzie w języku obcym	32
5. Język migowy (48 godzin)	5.1. Niesłyszący i język migowy	4
	5.2. Daktylografia	8
	5.3. Ideografia	36
6. Teoretyczne pielęgnowania i wychowania dziecka (384 godziny)	6.1. Teoretyczne podstawy pielęgnowania dziecka zdrowego, dziecka chorego oraz dziecka niepełnosprawnego	100
	6.2. Teoretyczne podstawy wychowania dziecka	204
	6.3. Zasady BHP w opiece z dzieckiem	80
7. Pielęgnacja i wychowanie dziecka (608 godzin)	7.1. Wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych wobec dziecka zdrowego	204
	7.2. Wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych wobec dziecka chorego oraz dziecka niepełnosprawnego	204
	7.3. Wspomaganie rozwoju psychomotorycznego dziecka poprzez integrację muzyki, słowa i ruchu	100
	7.4. Wspomaganie rozwoju psychomotorycznego dziecka poprzez zajęcia plastyczno-techniczne.	100
8. Opieka nad dzieckiem (160 godzin)	8.1. Pielęgnowanie dziecka w placówce opiekuńczej	70
	8.2. Prowadzenie zajęć artystycznych w placówce opiekuńczej	50
	8.3. Organizacja pracy opiekuńczo-wychowawczej w placówce	40
9. Komputerowe wspomaganie pracy opiekunki dziecięcej (32 godziny)	9.1. Wykorzystanie technologii informatycznych w pracy opiekunki dziecięcej	16
	9.2. Podstawy technik informatycznych, przetwarzanie danych komputerowych i komunikacja elektroniczna	16
Praktyka zawodowa (160 godzin)	10.1. Praktyki zawodowe – klasa I	80
	10.2. Praktyki zawodowe – klasa II	80

Opiekun medyczny
Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach
532102 Opiekun medyczny (5321 Health care assistants)

Według Klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy (KZiS 2014)⁵:

- **Grupa wielka 5 – Pracownicy usług i sprzedawcy**

W Międzynarodowej Klasyfikacji Standardów Edukacyjnych ISCED 2011 – poziom 4.

- **Grupa elementarna: 5321 – Pomocniczy personel medyczny**

W Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO-08 odpowiada grupie 5321 **Health care assistants** ⁶.

Według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007)⁷:

- **Sekcja Q, Dział 86 Opieka zdrowotna i pomoc społeczna, Grupa 86.9 Pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej.**

Syntetyczny opis zawodu:

Opiekun medyczny to osoba, która w sposób profesjonalny pomaga osobie chorej i niesamodzielnej zaspokoić jej podstawowe potrzeby życiowe. Opiekun medyczny dzięki swojej wiedzy rozpoznaje i rozwiązuje problemy opiekuńcze osoby chorej i niesamodzielnej w różnym stopniu zaawansowania jej choroby oraz w różnym wieku. Jest to osoba, która pomaga swoim podopiecznym zaspokajając potrzeby bio–psycho-społeczne. Asystując personelowi medycznemu podczas wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych, pomaga mu i jednocześnie wspiera osobę chorą i niesamodzielną. Podczas świadczenia usług z zakresu opieki medycznej nad osobą chorą i niesamodzielną podejmuje współpracę z zespołem opiekuńczym i terapeutycznym.

Opiekun medyczny to zawód zaufania publicznego, dlatego bardzo ważne są u niego kompetencje personalne i społeczne. Osoba będąca opiekunem medycznym powinna posiadać bardzo dobre zdolności komunikacyjne, umiejętność pracy w zespole oraz empatię, tak ważną w kontakcie z drugim człowiekiem. Opiekun medyczny pracując z osobą chorą i niesamodzielną ponosi odpowiedzialność za skutki swoich działań. Poprzez swoją postawę popularyzuje zachowania prozdrowotne.

Zadania zawodowe:

- 1) rozpoznawanie i rozwiązywanie problemów opiekuńczych osoby chorej i niesamodzielnej w różnym stopniu zaawansowania choroby i w różnym wieku;
- 2) pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w zaspokajaniu potrzeb bio-psycho-społecznych;
- 3) asystowanie pielęgniarce i innemu personelowi medycznemu podczas wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych;
- 4) konserwacja, dezynfekcja przyborów i narzędzi stosowanych podczas wykonywania zabiegów;
- 5) podejmowania współpracy z zespołem opiekuńczym i terapeutycznym podczas świadczenia usług z zakresu opieki medycznej nad osobą chorą i niesamodzielną.

Efekty kształcenia (właściwe dla kwalifikacji w zawodzie)

Kwalifikacja 1 (K1) Świadczenie usług opiekuńczych osobie chorej i niesamodzielnej

Jednostki efektów kształcenia (K1.1–K1.3)

K1.1. Rozpoznawanie problemów i potrzeb osoby chorej i niesamodzielnej

- 1) charakteryzuje rozwój psychofizyczny człowieka w poszczególnych fazach życia;
- 2) określa wpływ choroby na stan psychiczny, sytuację społeczną jednostki i jej rodziny;
- 3) wykorzystuje metody i źródła zbierania danych do rozpoznawania problemów i potrzeb osoby chorej i niesamodzielnej;
- 4) uczestniczy w rozpoznawaniu problemów i potrzeb osoby chorej i niesamodzielnej;
- 5) reaguje na zmieniające się problemy i potrzeby osoby chorej i niesamodzielnej;
- 6) rozpoznaje poziom wiedzy, umiejętności, motywacji i możliwości w zakresie samoopieki osoby chorej i niesamodzielnej.

⁵ Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz.U. 2014 poz. 1145)

⁶ Uwaga: powyższa informacja z odniesieniem do ISCO jest ważna dla międzynarodowego pośrednictwa pracy EURES

⁷ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz.U. 2007 nr 251 poz. 1885).

K1.2. Planowanie, organizowanie i wykonywanie czynności higienicznych i pielęgnacyjnych u osoby chorej i niesamodzielnej

- 1) określa cele czynności higienicznych i pielęgnacyjnych;
- 2) określa wskazania, przeciwwskazania i niebezpieczeństwa związane z wykonywaniem czynności higienicznych i pielęgnacyjnych wobec osoby chorej i niesamodzielnej;
- 3) planuje i organizuje czynności higieniczne i pielęgnacyjne z uwzględnieniem stanu osoby chorej i niesamodzielnej;
- 4) przestrzega zasad wykonywania czynności higienicznych i pielęgnacyjnych wobec osoby chorej i niesamodzielnej;
- 5) dobiera metody i techniki wykonywania czynności higienicznych i pielęgnacyjnych wobec osoby chorej i niesamodzielnej;
- 6) stosuje algorytmy czynności higienicznych i pielęgnacyjnych wobec osoby chorej i niesamodzielnej;
- 7) przestrzega zasad postępowania w sytuacjach trudnych wobec osoby chorej i niesamodzielnej;
- 8) ocenia stan higieniczny chorego;
- 9) wykonuje sianie łóżka pustego oraz z osobą chorą i niesamodzielną;
- 10) wykonuje toaletę całego ciała osoby chorej i niesamodzielnej z uwzględnieniem toalety i zabiegów pielęgnacyjnych w obrębie jamy ustnej;
- 11) wykonuje mycie głowy osoby chorej i niesamodzielnej leżącej w łóżku i zakłada czepiec przeciwwszawiczy;
- 12) wykonuje zmianę bielizny osobistej i pościelowej;
- 13) wykonuje zmianę pieluchomajtek i innych środków absorpcyjnych oraz pomaga w czynnościach fizjologicznych osobie chorej i niesamodzielnej;
- 14) wykonuje wymianę cewnika zewnętrznego, worka stomijnego i worka na mocz osobie chorej i niesamodzielnej;
- 15) wykonuje zabiegi przeciwzapalne i kąpiele lecznicze osobie chorej i niesamodzielnej na zlecenie lekarza lub pielęgniarki;
- 16) pomaga osobie chorej i niesamodzielnej w przyjmowaniu leków zleconych przez lekarza;
- 17) stosuje profilaktykę i pielęgnację przeciwoleżynową u osoby chorej i niesamodzielnej;
- 18) zapewnia osobie chorej i niesamodzielnej wygodne i bezpieczne ułożenie w łóżku;
- 19) pomaga przy zmianie pozycji, wstawaniu i przemieszczaniu się osoby chorej i niesamodzielnej;
- 20) wykonuje czynności usprawniające ruchowo osobę chorą i niesamodzielną;
- 21) karmi osobę chorą i niesamodzielną lub pomaga podczas jej karmienia;
- 22) zapewnia bezpieczeństwo i intymność podczas wykonywania czynności higienicznych i pielęgnacyjnych osobie chorej i niesamodzielnej;
- 23) przekazuje pielęgniarce informacje o zaobserwowanych zmianach w stanie zdrowia osoby chorej i niesamodzielnej;
- 24) przestrzega procedur postępowania z brudną bielizną i użytym sprzętem;
- 25) stosuje przepisy prawa dotyczące praw pacjenta;
- 26) przeprowadza edukację w zakresie higieny osobistej i zabiegów pielęgnacyjnych;
- 27) posługuje się sprzętem, przyborami, materiałami i środkami zgodnie z ich przeznaczeniem.

K.1.3. Planowanie, organizowanie i wykonywanie czynności opiekuńczych nad osobą chorą i niesamodzielną

- 1) przestrzega zasad, określa cele, wskazania i przeciwwskazania do wykonywania czynności opiekuńczych;
- 2) planuje i organizuje czynności opiekuńcze nad osobą chorą i niesamodzielną z uwzględnieniem jej stanu zdrowia;
- 3) zapewnia higienę i estetyczny wygląd otoczenia osoby chorej i niesamodzielnej;
- 4) pomaga osobie chorej i niesamodzielnej w wykonywaniu czynności życia codziennego;
- 5) pomaga osobie chorej i niesamodzielnej w użytkowaniu sprzętu ortopedycznego i rehabilitacyjnego;
- 6) aktywizuje osobę chorą i niesamodzielną i organizuje jej czas wolny;

- 7) współpracuje z zespołem terapeutycznym i opiekuńczym na rzecz osoby chorej i niesamodzielnej;
- 8) zapewnia bezpieczeństwo fizyczne i psychiczne osobie chorej i niesamodzielnej podczas wykonywania czynności opiekuńczych;
- 9) pomaga w adaptacji osoby chorej i niesamodzielnej do warunków życia w placówkach ochrony zdrowia oraz pomocy społecznej;
- 10) pomaga osobie chorej i niesamodzielnej w adaptacji do zmian związanych z przewlekłą chorobą lub starością;
- 11) udziela wsparcia osobie chorej i niesamodzielnej w sytuacjach trudnych;
- 12) pomaga osobie chorej i niesamodzielnej w podtrzymywaniu aktywności ruchowej;
- 13) przekazuje pielęgniarce informacje o zmianach w stanie zdrowia osoby chorej i niesamodzielnej zaobserwowanych podczas wykonywania czynności opiekuńczych;
- 14) przestrzega procedur postępowania ze sprzętem i materiałem podczas wykonywania czynności opiekuńczych nad osobą chorą i niesamodzielną;
- 15) dezynfekuje oraz myje przybory i sprzęt używane podczas wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych u osoby chorej i niesamodzielnej.

Efekty kształcenia (wspólne dla zawodów medycznych)

- 1) wyjaśnia ogólną budowę i funkcje organizmu człowieka;
- 2) charakteryzuje podstawowe pojęcia z zakresu zdrowia oraz promocji i profilaktyki zdrowia;
- 3) przestrzega zasad promocji zdrowia i zdrowego stylu życia;
- 4) wyjaśnia pojęcia z zakresu patologii, charakteryzuje objawy i przyczyny zaburzeń oraz zmian chorobowych;
- 5) przestrzega zasad postępowania w przypadku podejrzenia występowania przemocy;
- 6) charakteryzuje stany nagłego zagrożenia życia;
- 7) dokonuje oceny parametrów podstawowych funkcji życiowych;
- 8) udziela, zgodnie z kompetencjami zawodowymi, pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia i zdrowia;
- 9) rozróżnia sposoby postępowania w razie bezpośredniego kontaktu z materiałem biologicznie skażonym;
- 10) przestrzega zasad bezpieczeństwa związanych z materiałami biologicznie skażonymi;
- 11) przestrzega zasad aseptyki i antyseptyki;
- 12) komunikuje się z pacjentem, jego rodziną i grupą społeczną;
- 13) charakteryzuje prawne i etyczne uwarunkowania zawodu;
- 14) identyfikuje miejsce i rolę zawodu w ramach organizacji systemu ochrony zdrowia na poziomie krajowym i europejskim;
- 15) sporządza, prowadzi i archiwizuje dokumentację medyczną zgodnie z przepisami prawa;
- 16) stosuje przepisy prawa dotyczące realizacji zadań zawodowych;
- 17) współpracuje w zespole wielodyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem;
- 18) charakteryzuje organizację ochrony zdrowia w Polsce;
- 19) wyjaśnia zasady funkcjonowania systemu ubezpieczeń zdrowotnych w Polsce;
- 20) określa źródła i sposoby finansowania świadczeń zdrowotnych;
- 21) wyjaśnia specyfikę rynku usług medycznych;
- 22) przestrzega zasad etycznego postępowania w stosunku do pacjentów oraz współpracowników;
- 23) posługuje się językiem migowym (nie dotyczy zawodu technik masażysta nauczanego w technikum);
- 24) stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.

Kompetencje personalne i społeczne

- 1) przestrzega zasad kultury i etyki;
- 2) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
- 3) przewiduje skutki podejmowanych działań;
- 4) jest otwarty na zmiany;
- 5) potrafi radzić sobie ze stresem;

- 6) aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe;
- 7) przestrzega tajemnicy zawodowej;
- 8) potrafi ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania;
- 9) potrafi negocjować warunki porozumień;
- 10) współpracuje w zespole.

Wykaz modułów i jednostek modułowych dla zawodu opiekun medyczny

Nazwa obowiązkowych zajęć edukacyjnych	Nazwa jednostki modułowej	Liczba godzin przeznaczona na jednostkę
532102.M1. Podejmowanie działalności w ochronie zdrowia (224 godziny)	532102.M1.J1. Prowadzenie działalności gospodarczej	48
	532102.M1.J2. Posługiwanie się technologią informatyczną w ochronie zdrowia	32
	532102.M1.J3. Planowanie i organizowanie systemu opieki	32
	532102.M1.J4. Udzielanie pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia i zdrowia	32
	532102.M1.J5. Posługiwanie się językiem obcym zawodowym w ochronie zdrowia	32
	M1.J6 posługiwanie się językiem migowym	48
532102.M2. Rozpoznawanie problemów i potrzeb osoby chorej i niesamodzielnej (176 godzin)	532102.M2.J1. Określanie psychofizycznych aspektów zdrowia i choroby	128
	532102.M2.J2. Nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów interpersonalnych	48
532102.M3. Pielęgnowanie osoby chorej i niesamodzielnej (240 godzin)	532102.M3.J1. Planowanie i organizowanie czynności higienicznych i pielęgnacyjnych	112
	532102.M3.J2. Wykonywanie czynności higienicznych i pielęgnacyjnych	112
	532102.M3.J3. Wykonywanie zabiegów przeciwzapalnych i kąpiele leczniczych	16
532102.M4. Organizowanie i wykonywanie czynności opiekuńczych (160 godzin)	532102.M4.J1. Planowanie i organizowanie pracy opiekuńczej	64
	532102.M4.J2. Organizowanie systemu wsparcia	48
	532102.M4.J3. Aktywizowanie osoby chorej i niesamodzielnej	48
Praktyki zawodowe (160 godzin)	1. Zabiegi higieniczno-pielęgnacyjne	80
	2. Czynności opiekuńcze	80

Wykaz przedmiotów i działów programowych dla zawodu opiekun medyczny

Nazwa obowiązkowych zajęć edukacyjnych	Nazwa działu programowego	Liczba godzin przeznaczona na dział
1. Opieka nad osobą chorą i niesamodzielną (80 godzin)	1.1. Pacjent jako podmiot opieki	30
	1.2. Zasady opieki nad osobą chorą i niesamodzielną	50
2. Zdrowie publiczne (32 godziny)	2.1. Organizacja ochrony zdrowia	12
	2.2. Promocja zdrowia i profilaktyka	10
	2.3. Higiena w zakładach ochrony zdrowia	10
3. Zarys anatomii, fizjologii i patologii z elementami pierwszej pomocy (112 godzin)	3.1. Podstawy anatomii i fizjologii człowieka	64
	3.2. Zarys patologii	16
	3.3. Pierwsza pomoc w stanach zagrożenia życia i zdrowia	32
4. Zarys psychologii i socjologii	4.1. Psychologia jako nauka o człowieku	20

(32 godziny)	4.2. Elementy socjologii	12
5. Działalność gospodarcza w ochronie zdrowia (32 godziny)	5.1. Rynek świadczeń zdrowotnych	10
	5.2. Przepisy formalno-prawne dotyczące działalności zawodowej.	10
	5.3. Zasady prowadzenia działalności gospodarczej	12
6. Język migowy (48 godzin)	6.1. Niestyszący i język migowy	4
	6.2. Daktylografia	8
	6.3. Ideografia	36
7. Język obcy zawodowy w ochronie zdrowia (32 godziny)	7.1. Terminologia medyczna w pracy opiekuna medycznego.	16
	7.2. Porozumiewanie się z pacjentem i współpracownikami w języku obcym	16
8. Komputerowe wspomaganie działalności w ochronie zdrowia (32 godziny)	8.1. Techniki informatyczne, przetwarzanie danych komputerowych i komunikacja elektroniczna	18
	8.2. Wykorzystanie technologii informatycznych w pracy opiekuna medycznego	14
9. Zabiegi higieniczne, pielęgnacyjne i opiekuńcze – pracownia (208 godzin)	9.1. Wykonywanie zabiegów higieniczno-pielęgnacyjnych	112
	9.2. Wykonywanie czynności opiekuńczych	96
10. Działania opiekuńcze nad osobą chorą i niesamodzielną (192 godziny)	10.1. Świadczenie opieki osobie chorej i niesamodzielnej	96
	10.2. Opiekun medyczny w zespole opiekuńczym i terapeutycznym	96
11. Praktyki zawodowe (160 godzin)	11.1. Zabiegi higieniczno-pielęgnacyjne	80
	11.2. Czynności opiekuńcze	80

3.2. Finlandia

FIŃSKA KRAJOWA RADA EDUKACJI

KWALIFIKACJE ZAWODOWE W OBSZARZE POMOCY SPOŁECZNEJ I SŁUŻBY ZDROWIA, PIELĘGNIARKA NIEDYPLOMOWANA

Cele kwalifikacji zawodowych w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia.

Pielęgniarki niedyplomowane, które uzyskały kwalifikacje zawodowe w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia pracują z ludźmi i dla nich. Pielęgniarki niedyplomowane wiedzą, jak postępować z klientami i pacjentami w różnym wieku, oraz jak wspierać ich zdrowie i dobre samopoczucie swoimi działaniami. Pielęgniarki niedyplomowane wykonują zadania w zakresie opieki pielęgniarskiej, pomocy, edukacji i rehabilitacji w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia.

Potrafią pomagać klientowi i pacjentowi oraz nimi kierować w oparciu o zasoby klienta/pacjenta, w sposób indywidualny i równy w codziennych sytuacjach. Potrafią kierować klientem oraz pacjentem, aby mogli zachować sprawność i dotychczasowy styl życia, np. odżywianie, ćwiczenia fizyczne i tryb życia.

Potrafią kierować klientami i pacjentami oraz ich wspierać w ubieganiu się o i korzystanie z opieki społecznej, a jeżeli jest tak potrzeba, mogą kierować swoich klientów/pacjentów do różnych organizacji wspierających.

Pielęgniarki niedyplomowane potrafią korzystać ze swoich obszernych kompetencji w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia w różnych warunkach, pracując z klientami i pacjentami o różnym pochodzeniu kulturowym, jak również z ich rodzinami. Obszerne kompetencje pielęgniarek niedyplomowanych w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia umożliwiają im elastyczne przechodzenie między różnymi zadaniami w ich dziedzinie. W swojej pracy wykorzystują bardziej specjalistyczne umiejętności zgodnie z programem kursu lub specjalizacją. Pielęgniarki niedyplomowane pracują systematycznie i elastycznie w zmiennych sytuacjach, potrafią dokonywać wyborów i podejmować decyzje w sposób kreatywny.

Postępują zgodnie z wartościami obowiązującymi w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia. Są w stanie rozpoznawać problemy etyczne w pracy, radzić sobie z nimi i je rozwiązywać, jak również przestrzegać zasad etyki zawodowej. Pielęgniarki niedyplomowane pracują w sposób odpowiedzialny i uczciwy, zgodnie ze swoimi prawami i obowiązkami. Za swoją pracę są odpowiedzialne przede wszystkim wobec klienta, ale również wobec społeczeństwa. Pielęgniarki niedyplomowane utrzymują swoje umiejętności zawodowe poprzez ich aktualizację w drodze rozwoju zawodowego, doskonalenia i wzmacniania kompetencji zawodowych poprzez dalsze szkolenia czy podjęcie kolejnych kursów. Pielęgniarki niedyplomowane dbają o swoją zdolność do działania i pracy, samopoczucie w pracy oraz ciągły rozwój umiejętności zawodowych.

CELE I STRUKTURA KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH W OBSZARZE POMOCY SPOŁECZNEJ I SŁUŻBY ZDROWIA (PIELĘGNIARKA NIEDYPLOMOWANA)

Pielęgniarki niedyplomowane podchodzą do swoich klientów w sposób holistyczny, humanitarny i tolerancyjny.

Szanują przekonania, wartości i doświadczenia swoich klientów oraz pacjentów. W pracy pielęgniarki niedyplomowanej kładzie się nacisk na postawę wspierającą zdrowie klienta, jego dobre samopoczucie oraz rehabilitację we wszystkich aspektach życia.

Poświęcają wiele uwagi bezpieczeństwu klienta i pacjenta, zapobieganiu wypadkom i pracy w sposób bezpieczny, ergonomiczny i prawidłowy. Potrafią rozpoznawać oznaki przemocy i jej różne formy (np. przemoc domowa) oraz uczestniczą w zapobieganiu przemocy i marginalizacji.

W pracy z osobami niepełnosprawnymi (w tym z osobami niedowidzącymi lub niedosłyszącymi) pielęgniarka niedyplomowana skupia się na kliencie, wspiera jego zdolności funkcjonalne oraz uczy korzystania z przyrządów pomocniczych i systemu usług rehabilitacyjnych w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia. Przedstawicielki tego zawodu uczestniczą w promocji zdrowia, jak również w działaniach na rzecz wspierania zdrowia psychicznego i opieki nad osobami uzależnionymi oraz zapobiegania popularnym chorobom wśród osób indywidualnych i społeczności. Pielęgniarki niedyplomowane potrafią pracować w zespołach i w projektach interdyscyplinarnych i wielokulturowych. Są w stanie konstruktywnie współpracować z różnymi grupami zawodowymi i odpowiednio się komunikować w różnych sytuacjach. W pracy wykorzystują swoje umiejętności zawodowe, współpracy, nawiązywania relacji z ludźmi i negocjacji, jak również znajomość języków obcych. Korzystają także ze wzajemnego wsparcia grup klientów i pacjentów oraz członków społeczności zawodowej. Pielęgniarki niedyplomowane zwracają uwagę na aspekty estetyczne środowiska pracy i życia jako na czynnik wspierający dobre samopoczucie.

Pielęgniarki niedyplomowane doskonałą wiedzę związaną ze swoim zawodem, mając do czynienia z powiązaniem między człowiekiem a jego psychospołecznym i fizycznym otoczeniem oraz społeczeństwem. Potrafią wykorzystywać technologię w swojej pracy, w tym technologie informatyczne. Są w stanie działać w sposób przedsiębiorczy, pracować w sieciach i w środowisku wielokulturowym. Potrafią dostrzegać wpływ środowiskowy i ekonomiczny swoich działań, pracować w sposób oszczędny i skuteczny, nie zapominając o wysokiej jakości. Przestrzegają zasad zrównoważonego rozwoju. Cechują się umiejętnością uczenia się przez całe życie, są w stanie pozyskiwać i wykorzystywać nowe informacje w pracy, jak również uzasadniać swoje decyzje.

Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły program kursu lub specjalizację w obszarze **kształcenia dzieci i młodzieży i opieki nad nimi** potrafią planować, wdrażać i oceniać opiekę nad dziećmi i młodzieżą w różnym wieku oraz ich edukację, na zasadach współpracy interdyscyplinarnej w różnych środowiskach. Pielęgniarki niedyplomowane doskonale znają się również na opiece i edukacji dzieci i młodzieży chorych i wymagających szczególnej pomocy. Potrafią pomagać dziecku i młodej osobie, jak również różnym grupom, oraz wspierać interakcje między dziećmi i młodzieżą. Są w stanie pracować w sposób odpowiedzialny, skupiony na dziecku i na rodzinie. W pracy wykorzystują wiedzę związaną z opieką nad dziećmi i młodzieżą oraz ich edukacją. Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły program kursu lub specjalizację w obszarze kształcenia dzieci i młodzieży i opieki nad nimi potrafią kierować rodzinami w zakresie korzystania z różnych usług i świadczeń oferowanych przez społeczeństwo.

Potrafią wspierać zdrowie, dobre samopoczucie i bezpieczeństwo dzieci i młodzieży, jak również rozpoznawać zagrożenia dla nich i im zapobiegać. Standardowe miejsca pracy pielęgniarek niedyplomowanych, które ukończyły ten program kursu lub specjalizację obejmują różne środowiska edukacji dziecięcej, np. dzienne ośrodki pobytowe, szkoły, placówki opieki nad dziećmi, szpitale pediatryczne oraz pracę w rodzinie.

Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły program kursu lub specjalizację w obszarze **opieki pielęgniarskiej** potrafią planować, wdrażać i oceniać opiekę pielęgniarską nad klientem czy pacjentem oraz jego rehabilitację, w sposób niezależny i w ramach zespołu interdyscyplinarnego, w różnych środowiskach. W swojej pracy wykorzystują wiedzę z wielu dziedzin związaną z opieką pielęgniarską. Skupiają się na wspieraniu zdrowia i zdolności funkcjonalnych, bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia klientów lub pacjentów, jak również na zapobieganiu zagrożeniom i ich likwidacji. Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły ten program lub specjalizację są w stanie kierować pacjentem czy klientem w zakresie kwestii żywieniowych, regularnego stylu życia i aktywności fizycznej dla zdrowia, jak również zapewniają odpowiednią farmakoterapię. Potrafią wspierać współdziałanie klienta lub pacjenta z jego otoczeniem i radzenie sobie w codziennym życiu. Kierują też nimi i pomagają im w rozwiązywaniu różnych problemów społecznych. Opieka pielęgniarska wymaga niezależnego podejmowania decyzji i ciągłego rozwoju umiejętności zawodowych. Standardowe miejsca pracy pielęgniarek niedyplomowanych, które ukończyły ten program kursu lub specjalizację obejmują placówki opieki medycznej, szpitale, prywatne ośrodki zdrowia, domy spokojnej starości, instytucje lub miejsca zamieszkania klientów.

Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły program kursu lub specjalizację w obszarze **opieki nad osobami starszymi** potrafią planować, wdrażać i oceniać opiekę, usługi i interakcje społeczne na rzecz zachowania zdolności funkcjonalnych, jak również wspierają rehabilitację osób starszych lub pacjentów z demencją starczą w różnych środowiskach. Potrafią prowadzić osoby starsze lub chore na demencję i je wspierać w wykonywaniu codziennych czynności i podejmowaniu decyzji dotyczących swojego życia, jak również pomagać im w uczestnictwie razem z ich rodzinami i sieciami współpracy. W swojej pracy potrafią uwzględniać historię życia klienta, jego zasoby i indywidualną sytuację życiową. Potrafią wspierać dobre, sensowne i bezpieczne życie klienta poprzez swoje działania. Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły ten program kursu lub specjalizację są w stanie kierować osobami starszymi i ich rodzinami w obszarze wspierania zdrowia fizycznego i psychicznego, zdrowego stylu życia. Korzystają z metod wspierających rehabilitację oraz zdolności funkcjonalne i zwracają uwagę na bezpieczeństwo pracy. Potrafią rozwijać swoje umiejętności

zawodowe i opiekę nad osobami starszymi, jak również wykorzystywać w swojej pracy wiedzę z wielu dziedzin. Standardowe miejsca pracy dla osób, które ukończyły ten program kursu lub specjalizację, to sektor publiczny, prywatny i pozarządowy, w tym opieka domowa, opieka dzienna, domy i ośrodki pomocy, oddziały dla osób chorych na demencję, domy spokojnej starości i szpitale.

Dodatkowo celem ponadgimnazjalnego kształcenia i szkolenia zawodowego jest wsparcie rozwoju uczniów na rzecz stania się dobrymi i zrównoważonymi osobami i członkami społeczeństwa, zapewnienie im wiedzy i umiejętności niezbędnych z uwagi na wszechstronny rozwój dalszych kwalifikacji, hobby i osobowości, jak również wsparcie uczenia się przez całe życie.

Struktura kwalifikacji zawodowych w
obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia
Pielęgniarka niedyplomowana 120 punktów (180 punktów kompetencyjnych)

Opieka medyczna, pielęgniarka niedyplomowana, w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia, pielęgniarka niedyplomowana, 120 kwalifikacje zawodowe w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia, pielęgniarka niedyplomowana

W PONADGIMNAZJALNYM KSZTAŁCENIU ZAWODOWYM	W OBSZARZE KWALIFIKACJI OPARTYCH NA KOMPETENCJACH
4. Moduły zawodowe, 90 punktów	4. Moduły zawodowe
Moduły obejmują min. 29 punktów za szkolenia w miejscu pracy, min. 5 punktów za przedsiębiorczość i projekt końcowy (2 punkty).	
4.1 Moduły obowiązkowe dla wszystkich 4.1.1 Wsparcie i kierowanie rozwojem, 15 punktów 4.1.2 Opieka pielęgniarska, 20 punktów 4.1.3 Pomoc w rehabilitacji, 15 punktów Kwalifikacje obejmują jeden obowiązkowy program kursu.	4.1 Moduły obowiązkowe dla wszystkich 4.1.1 Wsparcie i kierowanie rozwojem 4.1.2 Opieka pielęgniarska 4.1.3 Pomoc w rehabilitacji Kwalifikacje obejmują jedną obowiązkową specjalizację.
4.2 Program kursu w obszarze obsługi klienta i zarządzania informacją 4.2.1 Obsługa klienta i zarządzanie informacją, 30 punktów	4.2 Specjalizacja w obszarze obsługi klienta i zarządzania informacją 4.2.1 Obsługa klienta i zarządzanie informacją
4.3 Program kursu w obszarze opieki w nagłych wypadkach 4.3.1 Praca w obszarze opieki w nagłych wypadkach, 20 punktów i 4.3.2 Opieka pielęgniarska w nagłych wypadkach, 10 punktów lub 4.3.3 Przedoperacyjna opieka pielęgniarska, 10 punktów	4.3 Specjalizacja w obszarze opieki w nagłych wypadkach 4.3.1 Praca w obszarze opieki w nagłych wypadkach i 4.3.2 Opieka pielęgniarska w nagłych wypadkach lub 4.3.3 Przedoperacyjna opieka pielęgniarska
4.4 Program kursu w obszarze rehabilitacji	4.4 Specjalizacja w obszarze rehabilitacji

4.4.1 Rehabilitacja, 30 punktów	4.4.1 Rehabilitacja
4.5 Program kursu w obszarze kształcenia dzieci i młodzieży i opieki nad nimi 4.5.1 Kształcenie dzieci i młodzieży i opieka nad nimi, 30 punktów	4.5 Specjalizacja w obszarze kształcenia dzieci i młodzieży i opieki nad nimi 4.5.1 Kształcenie dzieci i młodzieży i opieka nad nimi
4.6 Program kursu w obszarze zdrowia psychicznego i opieki nad osobami uzależnionymi 4.6 Zdrowie psychiczne i opieka nad osobami uzależnionymi, 30 punktów	4.6 Specjalizacja w obszarze zdrowia psychicznego i opieki nad osobami uzależnionymi 4.6 Zdrowie psychiczne i opieka nad osobami uzależnionymi
4.7 Program kursu w obszarze opieki pielęgniarstwa 4.7.1 Opieka pielęgniarska w warunkach klinicznych, 30 punktów	4.7 Specjalizacja w obszarze opieki pielęgniarstwa 4.7.1 Opieka pielęgniarska w warunkach klinicznych
4.8 Program kursu w obszarze pielęgnacji jamy ustnej i opieki stomatologicznej 4.8.1 Pielęgnacja jamy ustnej i opieka stomatologiczna, 30 punktów	4.8 Specjalizacja w obszarze pielęgnacji jamy ustnej i opieki stomatologicznej 4.8.1 Pielęgnacja jamy ustnej i opieka stomatologiczna
4.9 Program kursu w obszarze opieki nad osobami niepełnosprawnymi 4.9.1 Opieka nad osobami niepełnosprawnymi, 30 punktów	4.9 Specjalizacja w obszarze opieki nad osobami niepełnosprawnymi 4.9.1 Opieka nad osobami niepełnosprawnymi
4.10 Program kursu w obszarze opieki nad osobami starszymi 4.10.1 Opieka nad osobami starszymi, 30 punktów	4.10 Specjalizacja w obszarze opieki nad osobami starszymi 4.10.1 Opieka nad osobami starszymi
4.11 Moduły fakultatywne dla wszystkich Uczeń musi wybrać moduły tak, aby łączyć w sumie 10 punktów 4.11.1–4.11.5. 4.11.1 Moduł kwalifikacji zawodowych w pomocy społecznej i służby zdrowia, 10 punktów 4.11.2 Moduł kwalifikacji zawodowych na poziomie ponadgimnazjalnym, 5-10 punktów 4.11.3 Moduł dalszych kwalifikacji zawodowych 4.11.4 Moduł specjalistycznych kwalifikacji zawodowych 4.11.5 Moduł z obszaru wykształcenia politechnicznego 4.11.6 Moduły oferowane lokalnie, 5-10 punktów	4.11 Moduły fakultatywne dla wszystkich Kandydat ma do wyboru jedną propozycję spośród modułów 4.11.1–4.11.4. 4.11.1 Moduł kwalifikacji zawodowych w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia 4.11.2 Moduły w obszarze kwalifikacji zawodowych na poziomie ponadgimnazjalnym 4.11.3 Moduł dalszych kwalifikacji zawodowych 4.11.4 Moduł specjalistycznych kwalifikacji zawodowych
4.12 Inne moduły fakultatywne w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego na poziomie ponadgimnazjalnym, 0–10 punktów 4.12.1 Przedsiębiorczość, 10 punktów 4.12.2 Szkolenie instruktora w miejscu pracy, 2 punkty 4.12.3 Moduły zawodowe pogłębiające wiedzę i doskonalące, 5-10 punktów 4.12.4 Najważniejsze przedmioty, 0-10 punktów 4.12.5 Ogólnokształcące kursy ponadgimnazjalne, 10 punktów	
4.13 Moduły zapewniające indywidualne szczegółowe	4.13 Moduły zapewniające indywidualne szczegółowe

kompetencje zawodowe (moduły poszerzające zakres kwalifikacji zawodowych na poziomie ponadgimnazjalnym)	kompetencje zawodowe (moduły poszerzające zakres kwalifikacji zawodowych na poziomie ponadgimnazjalnym)
4.13.1 Działalność gospodarcza, 10 punktów	4.13.1 Działalność gospodarcza
4.13.2 Moduły kwalifikacji zawodowych (kwalifikacje zawodowe na poziomie ponadgimnazjalnym, dalsze kwalifikacje zawodowe i specjalistyczne kwalifikacje zawodowe)	4.13.2 Moduły kwalifikacji zawodowych (kwalifikacje zawodowe na poziomie ponadgimnazjalnym, dalsze kwalifikacje zawodowe i specjalistyczne kwalifikacje zawodowe)
4.13.3 Oferowane lokalnie moduły zapewniające dogłębne kompetencje zawodowe w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego opartego na programie nauczania	4.13.4 Inna specjalizacja kwalifikacji zawodowych w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia
4.13.4 Inny program kursu kwalifikacji zawodowych w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia, 30 punktów	4.13.5 Gips i różne metody wsparcia w zakresie unieruchomienia
4.13.5 Gips i różne metody wsparcia w zakresie unieruchomienia, 10 punktów	
5.1 Moduły obowiązkowe dla wszystkich 20 punktów	
5.1.1 Język ojczysty	
5.1.2 Drugi język narodowy	
5.1.2.1 Drugi język narodowy, szwedzki	
5.1.2.2 Drugi język narodowy, fiński	
5.1.3 Język obcy	
5.1.4 Matematyka	
5.1.5 Fizyka i chemia	
5.1.6 Przedmioty społeczne, biznesowe i związane z rynkiem pracy	
5.1.7 Wychowanie fizyczne	
5.1.8 Edukacja zdrowotna	
5.1.9 Kultura i sztuka	
5.2 Moduły fakultatywne	
5.2.1 Dodatkowe moduły fakultatywne dla najważniejszych przedmiotów obowiązkowych, zob. punkty 5.1.1-5.1.9 powyżej	
5.2.2 Ochrona środowiska	
5.2.3 Technologie informatyczne	
5.2.4 Etyka	
5.2.5 Wiedza o kulturze	
5.2.6 Psychologia	
5.2.7 Przedsiębiorczość	
6. Moduły fakultatywne w obszarze kształcenia zawodowego na poziomie ponadgimnazjalnym, 10 punktów	

Kluczowe kompetencje uczenia się przez całe życie są uwzględnione w celach wymogów modułów kwalifikacji zawodowych oraz kryteriach ich oceny. Kluczowe kompetencje uczenia się przez całe życie do osobnej oceny składają się z następujących elementów: uczenie się i rozwiązywanie problemów, interakcja i współpraca, etyka zawodowa oraz zdrowie, bezpieczeństwo i zdolność działania.

Kluczowe kompetencja uczenia się przez całe życie to

1. Uczenie się i rozwiązywanie problemów
2. Interakcja i współpraca
3. Etyka zawodowa
4. Zdrowie, bezpieczeństwo i zdolność działania
5. Inicjatywa i przedsiębiorczość
6. Zrównoważony rozwój
7. Estetyka
8. Umiejętności komunikacyjne i obsługa mediów
9. Matematyka i nauki przyrodnicze
10. Technologie i technologie informatyczne
11. Aktywne obywatelstwo i różne kultury

Opis kluczowych kompetencji uczenia się przez całe życie

Uczenie się i rozwiązywanie problemów

Uczeń lub kandydat planuje swoje działania i rozwija siebie oraz swoją pracę. Ocenia swoje kompetencje, rozwiązuje problemy oraz podejmuje decyzje i wybory w pracy. Student/kandydat potrafi się przystosować, jest innowacyjny i kreatywny w pracy, pozyskuje informacje, analizuje je, ocenia i wykorzystuje.

Interakcja i współpraca

Student lub kandydat zachowuje się odpowiednio w różnych sytuacjach interakcji, jak również wyraża różne poglądy w sposób przejrzysty, konstruktywny i wzbudzający zaufanie.

Współpracuje z różnymi osobami i jako członek zespołu, traktuje wszystkich równo. Przestrzega ogólnych zasad zachowania i regulaminów. Wykorzystuje otrzymane informacje zwrotne.

Etyka zawodowa

Student lub kandydat przestrzega podstaw wartości w swoim zawodzie. Angażuje się w swoją pracę, działa odpowiedzialnie, przestrzegając zawartych umów oraz zasad etyki zawodowej.

Zdrowie, bezpieczeństwo i zdolność działania

Student lub kandydat zachowuje się w pracy, w czasie wolnym i w ruchu w sposób bezpieczny i odpowiedzialny, prowadzi zdrowy tryb życia oraz pielęgnuje zdolność działania i pracy. Pracuje w sposób ergonomiczny, wykonuje ćwiczenia fizyczne niezbędne w zawodzie, jak również swoim zachowaniem przeciwdziała niebezpieczeństwom i zagrożeniom dla zdrowia w środowisku pracy.

Inicjatywa i przedsiębiorczość

Student lub kandydat pracuje na rzecz realizacji celów. Przejmuje inicjatywę i zachowuje się w sposób zorientowany na klienta jako pracodawca oraz/lub przedsiębiorca. Planuje działania i prace na rzecz realizacji celów. Działa w sposób ekonomiczny i zorientowany na wynik. Ustala cele osobiste zgodne z celami ogólnymi.

Zrównoważony rozwój

Student lub kandydat zachowuje się w sposób zgodny z ekologicznymi, ekonomicznymi, społecznymi i kulturowymi zasadami zrównoważonego rozwoju w swoim zawodzie. Przestrzega zasad, regulaminów i umów dotyczących zrównoważonego rozwoju i obowiązujących w branży.

Estetyka

Student lub kandydat bierze pod uwagę czynniki estetyczne w swojej pracy. Przyczynia się do tworzenia i utrzymania przyjemnego i estetycznego miejsca pracy.

Umiejętności komunikacyjne i obsługa mediów

Student lub kandydat używa umiejętności językowych w sposób odpowiedni, zróżnicowany i interaktywny, z uwzględnieniem danej sytuacji. Student/kandydat śledzi, interpretuje i ocenia krytycznie różne produkty mediów. Korzysta z mediów i technologii informatycznych oraz produkuje materiały dla mediów.

Matematyka i nauki przyrodnicze

Student lub kandydat używa matematyki na poziomie podstawowym w celu rozwiązywania równań w pracy i życiu codziennym. Używa np. wzorów, wykresów, wzorców i statystyki w rozwiązywaniu zadań i problemów związanych z pracą. Student/kandydat stosuje metody i praktyki oparte na prawach fizyki i chemii w pracy.

Technologie i technologie informatyczne

Student lub kandydat używa w sposób wszechstronny technologii stosowanych w jego zawodzie. Uwzględnia korzyści płynące z technologii, ich ograniczenia i zagrożenia. Używa w sposób wszechstronny technologii komputerowych jako pracownik i obywatel.

Aktywne obywatelstwo i różne kultury

Student lub kandydat konstruktywnie uczestniczy w działaniach i podejmowaniu decyzji przez społeczność. Działa zgodnie ze swoimi prawami i obowiązkami zarówno w pracy, jak i w życiu codziennym. Przestrzega praw równości. Działa w sposób odpowiedni i z uwzględnieniem wymogów życia zawodowego z osobami o różnym pochodzeniu kulturowym w kraju i w środowisku międzynarodowym.

Kwalifikacje do dalszej nauki

Zgodnie z par. 4 ustawy o kształceniu i szkoleniu zawodowym, kursy zawodowe na poziomie ponadgimnazjalnym dają studentom kwalifikacje do kontynuacji nauki na uniwersytecie lub w wyższych szkołach zawodowych.

Moduły obowiązkowe dla wszystkich 50 pkt	Przedmioty główne 20 pkt
Wspieranie i monitorowanie rozwoju 15 pkt włączając przyuczenie do zawodu (6 tyg) pokaz umiejętności	Moduły obowiązkowe 16 pkt
Pielęgniarstwo i opieka 20 punktów włączając przyuczenie do zawodu (6 tyg) pokaz umiejętności	- język ojczysty, Fiński jako drugi 4 pkt język. Drugi język narodowy, Szwedzki/Fiński 1 pkt - język obcy, język obcy (Angielski) - Matematyka - Fizyka i chemia - przedmioty społeczne, biznesowe i przedmioty rynku pracy 2 pkt - wychowanie fizyczne 3 pkt - edukacja o zdrowiu - sztuka i kultura 2 pkt 1 pkt opcjonalne dodatkowe moduły do głównych, obowiązkowych przedmiotów 4pkt 1 pkt 1 pkt
Wspieranie rehabilitacji 15 punktów włączając przyuczenie do zawodu (6 tyg) pokaz umiejętności	

<p>Program studiów 40 pkt</p> <p>Program studiów Opieki i Edukacji Dzieci i Nastolatków 30 pkt włączając dwa okresy przyuczenia do zawodu i pokaz umiejętności</p> <p>moduły oferowane na miejscu 10 cr włączając przyuczenie do zawodu oraz pokaz umiejętności</p>	<p>moduły do wyboru 10 pkt</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kursy oferowane przez Omnia - hobby - doświadczenie zawodowe
--	--

4.1 Moduły obowiązkowe dla wszystkich profesji

4.1.1 Wspieranie i monitorowanie wzrostu

Wymagania w zakresie umiejętności zawodowych

Student lub kandydat:

- szanuje wartości i tło kulturowe klienta
- dostrzega mocne strony oraz potrzeby związane ze wzrostem i rozwojem klientów w różnym wieku i środowisku
- wyznacza cele wspierające rozwój klientów
- działa w oparciu o plan, który wspiera rozwój klienta
- ocenia swoje działania oraz wprowadza w życie plan, który wspiera rozwój klienta
- promuje i wspiera rozwój klienta, jego zdrowie, bezpieczeństwo i samopoczucie
- pomaga i wspiera klienta w codziennych czynnościach
- prowadzi różne grupy klientów
- stosuje się do zasad, przepisów i postanowień dotyczących opieki zdrowotnej i społecznej
- stosuje się do zasad i zaleceń dotyczących różnych grup klientów
- podejmuje odpowiedzialność za swoją naukę oraz ocenia swój rozwój zawodowy
- poszukuje informacji oraz wykorzystuje technologie informacyjne i różne sposoby dokumentacji
- stosuje się do zasad pracy w grupie oraz przestrzega zasad BHP w miejscu pracy.

4.1.2 Pielęgniarstwo i opieka

Wymagania w zakresie umiejętności zawodowych

Student lub kandydat:

1. wyznacza sobie cele działania w pielęgniarstwie i opiece
2. sporządza oparty na zasobach i potrzebach plan wspierający opiekę pacjenta oraz stosuje i ocenia ten plan
3. pomaga i wspiera pacjentów/klientów w codziennym życiu
4. obserwuje funkcje życiowe klienta/pacjenta, dokumentuje swoje obserwacje i przekazuje informacje innym
5. wykonuje prace skoncentrowaną na opiece nad klientem/pacjentem i troską o niego, wykorzystując swoją wiedzę w tej dziedzinie
6. sprawuje opiekę nad pacjentami z zaburzeniami pamięci, chorobami powszechnymi i przewlekłymi (np. cukrzyca, epilepsja, choroba Parkinsona, choroba Alzheimera, reumatyzm,

- wylew krwi do mózgu, choroby psychiczne oraz nadużywanie narkotyków, zapalenie stawów i osteoporoza, choroby układu sensorycznego oraz upośledzenia) oraz wspiera ich rehabilitację
7. wspiera zdrowie psychiczne i fizyczne pacjentów, ich bezpieczeństwo i dobre samopoczucie
 8. traktuje pacjenta w sposób profesjonalny
 9. wykorzystuje możliwości urządzeń przeznaczonych do udzielania pomocy oraz technologie stosowane w pielęgniarstwie i opiece.
 10. poucza klientów/pacjentów o korzystaniu z usług zdrowotnych, socjalnych oraz ulg
 11. stosuje się do zasad zrównoważonego rozwoju w swoich działaniach oraz wykonuje swoją pracę zgodnie z zaleceniami
 12. stosuje farmakoterapię, dawkuje i podaje lekarstwa, monitorując ich działanie
 13. ocenia swoje działania oraz rozwój zawodowy, a także wykorzystuje informacje zwrotną
 14. ocenia swoje możliwości pracy jako potencjalny prywatny przedsiębiorca
 15. stosuje się do zasad BHP
 16. stosuje się to statutów, przepisów i zasad etyki w sektorze opieki i pielęgniarstwa

4.1.3 Pomoc w rehabilitacji

Wymagania w zakresie umiejętności zawodowych

Student lub kandydat

1. tworzy, stosuje i ocenia przeznaczony dla klienta/pacjenta plan uwzględniający zakres rehabilitacji w ramach obowiązków pielęgniarki, we współpracy z pacjentem/klientem i wielodyscyplinarnym zespołem
2. wspiera i nadzoruje rehabilitację pacjentów/klientów w różnym wieku
3. przestrzega wydajności ekonomicznej, zasad zrównoważonego rozwoju oraz zaleceń jakościowych jej/jego otoczenia
4. posiada umiejętności interakcyjne i komunikacyjne, a także używa zrozumiałego języka i stosuje metody komunikacji wspomagające lub zastępujące mowę
5. prezentuje postawę do pracy, która wspomaga funkcjonowanie i rehabilitację klienta/pacjenta oraz sprzyja ich zdrowiu i dobremu samopoczuciu
6. pomaga różnym pacjentom/klientom w codziennych czynnościach
7. zapobiega ryzyku i zagrożeniom zdrowia pacjenta/klienta oraz motywuje ich do zmian
8. zachęca pacjenta/klienta do podejmowania ćwiczeń fizycznych i interakcji społecznej, które sprzyjają zdrowiu
9. instruuje pacjenta/klienta, w jaki sposób prawidłowo używać urządzenia do udzielania pomocy oraz wykorzystywać technologię wspierającą rehabilitację.
10. wykorzystuje system obsługi w rehabilitacji oraz przestrzega regulacji prawnych
11. ocenia swój rozwój zawodowy oraz wykorzystuje otrzymaną informację zwrotną
12. pracuje w wielodyscyplinarnych zespołach i stowarzyszeniach
13. przestrzega zasad BHP i instrukcji bezpieczeństwa oraz zapobiega wypadkom, zapewnia bezpieczeństwo i sprawność pacjentom/klientom, jak również sobie.
14. w swojej pracy przestrzega zasad etyki w sektorze opieki zdrowotnej i socjalnej

we wszystkich wymaganiach w zakresie umiejętności zawodowych kryteria klient/pacjent odnoszą się do ludzi w różnym wieku i z różnych środowisk

Pielęgniarka

Kwalifikacje zawodowe w opiece społecznej i zdrowotnej

120 punktów

<p>Moduły obowiązkowe dla wszystkich 50 pkt</p> <p>Wspieranie i monitorowanie rozwoju 15 pkt włączając przyuczenie do zawodu (6 tyg) pokaz umiejętności</p> <p>Pielęgniarstwo i opieka 20 punktów włączając przyuczenie do zawodu (6 tyg) pokaz umiejętności</p> <p>Wspieranie rehabilitacji 15 punktów włączając przyuczenie do zawodu (6 tyg) pokaz umiejętności</p>	<p>Przedmioty główne 20 pkt</p> <p>Moduły obowiązkowe 16 pkt</p> <ul style="list-style-type: none"> - język ojczysty, Fiński jako drugi język. Drugi język narodowy, Szwedzki/Fiński 4 pkt - język obcy, język obcy (Angielski) 1 pkt - Matematyka - Fizyka i chemia - przedmioty społeczne, biznesowe i przedmioty rynku pracy 2 pkt - wychowanie fizyczne 3 pkt - edukacja o zdrowiu - sztuka i kultura 2 pkt <p>opcjonalne dodatkowe moduły do głównych, obowiązkowych przedmiotów 4pkt</p> <p>1 pkt 1 pkt 1 pkt 1 pkt</p>
<p>Program studiów 40 pkt</p> <p>Program studiów Opieki i Edukacji Dzieci i Nastolatków 30 pkt włączając dwa okresy przyuczenia do zawodu i pokaz umiejętności</p> <p>moduły oferowane na miejscu 10 cr włączając przyuczenie do zawodu oraz pokaz umiejętności</p>	<p>moduły do wyboru 10 pkt</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kursy oferowane przez Omnia - hobby - doświadczenie zawodowe

Opieka nad osobami starszymi

Wymagania zawodowe

Student lub kandydat:

1. przestrzega zasad etycznych oraz standardów jakości w opiece nad osobami starszymi, jak również rozwija umiejętności opieki nad nimi
2. planuje, wprowadza oraz ocenia poziom opieki oraz usług świadczonych osobom starszym, biorąc pod uwagę ich zasoby i zaangażowanie
3. wykorzystuje swoje zawodowe umiejętności współdziałania w pracy z osobami starszymi i ich rodzinami
4. wspiera i przeprowadza osoby starsze przez codzienne czynności, realizując założenia rehabilitacji

5. pomaga i motywuje osoby starsze do podejmowania ćwiczeń ruchowych niezbędnych do zachowania siły mięśni
6. promuje jakość życia ludzi starszych, zwracając uwagę na ich indywidualną sytuację i historię
7. prowadzi grupy osób starszych o różnym stopniu sprawności
8. pomaga osobom starszym i ich rodzinom w promowaniu zdrowia (umożliwiając zdrowy styl życia, zapobiegając trudnościom i chorobom, zapewniając opiekę i rehabilitację), pomaga w problemach o naturze społecznej i psychicznej oraz poprzez świadczenie innych usług
9. prowadzi farmakoterapię
10. wykorzystuje wiedzę ze swojej dziedziny
11. w obsłudze klienta wykorzystuje umiejętności językowe
12. planuje rozwój swoich kompetencji
13. rozwija swoje działania na podstawie informacji zwrotnej oraz ocenia swoje kompetencje
14. współpracuje z innymi podmiotami i grupami.
15. promuje bezpieczeństwo pracy i dobre samopoczucie.

Edukacja i opieka nad dziećmi i młodzieżą

Wymagania w zakresie umiejętności zawodowych

Student lub kandydat:

1. planuje, stosuje i ocenia system opieki i edukacji dzieci przed oraz w trakcie wieku szkolnego i w dorosłości
2. planuje, stosuje i ocenia opiekę, edukację i rehabilitację chorych dzieci i nastolatków wymagających specjalnej opieki
3. promuje zdrowie i dobre samopoczucie dzieci i nastolatków oraz rozpoznaje związane z tym zagrożenia
4. zajmuje się indywidualnymi dziećmi i nastolatkami, jak i różnymi grupami
5. bierze pod uwagę środowisko, w którym dorastają dzieci i młodzież oraz rozumie jego znaczenie w ich rozwoju
6. stosuje się do przepisów opieki socjalnej i zdrowotnej oraz oficjalnych wytycznych z zachowaniem etyki zawodowej
7. postępuje zgodnie z zasadami terapii pro-rodzinnej i pro-dziecięcej
8. w obsłudze klienta wykorzystuje umiejętności językowe
9. planuje udoskonalanie swoich kompetencji
10. rozwija swoje działania na podstawie informacji zwrotnej i ocenia swój stan wiedzy specjalistycznej

3.3. Hiszpania

Opiekunka dziecięca

1. Dane identyfikacyjne zawodu

1.1 Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach

1.1.1. Kształcenie zawodowe w edukacji: **Starszy technik wychowania przedszkolnego**

Według hiszpańskiego Ministerstwa Edukacji tytuł ten można uzyskać w cyklu zaawansowanego kształcenia zawodowego⁸:

- Grupa zawodowa: Służba społeczno-kulturowa i publiczna
- Poziom w ujęciu krajowym: Pozauniwersyteckie szkolnictwo wyższe
- Poziom w ujęciu europejskim: EQF – nie dotyczy
- Poziom w ujęciu międzynarodowym: ISCED poziom 5b

1.1.2. Kształcenie zawodowe w zatrudnieniu: **SSC322_3 Edukacja przedszkolna**

Według krajowej klasyfikacji kwalifikacji zawodowych⁹:

- Grupa zawodowa: Służba społeczno-kulturowa i publiczna
- Poziom krajowy kwalifikacji: Poziom kwalifikacji 3

2. Opis syntetyczny zawodu

Programy nauczania tego zawodu opisują wiedzę zdobytą przez absolwenta w zakresie konstruowania, wdrażania i oceny projektów edukacyjnych dla pierwszego cyklu edukacji przedszkolnej. Absolwent jest w stanie programować, projektować i realizować działania w zakresie pomocy edukacyjnej i społecznej z udziałem dzieci i ich rodzin. Potrafi również stosować zasoby i procedury w celu realizacji potrzeb dzieci i ich rodzin, obejmujących uczestnictwo przedstawicieli innych zawodów czy służb. Co więcej, osoba ta potrafi reagować na zagrożenia i niebezpieczeństwa, zapewniając bezpieczeństwo i zaufanie. Ocenia proces pomocy i uzyskane efekty, zarządzając powiązаныmi dokumentami i przekazując informacje. Ten rodzaj kształcenia daje uczestnikom niezbędną wiedzę, pozwalającą na realizację podstawowych działań w celu zapobiegania zagrożeniom w pracy, jak również umożliwia zdobycie świadectwa dopuszczającego do kontaktu z żywnością.

3. Zadania zawodowe - informacje te pochodzą z oficjalnego opisu zawodu zamieszczonego w krajowym katalogu kwalifikacji zawodowych wspomnianym w punkcie 1.1.2.

- a) Nawiązywanie i utrzymywanie płynnych relacji ze społecznością edukacyjną oraz koordynacja działań z rodzinami, kadrą nauczycielską i przedstawicielami innych zawodów.
- b) Konstruowanie, organizowanie, przeprowadzanie i ewaluacja interwencyjnych działań edukacyjnych w placówkach opieki dziennej i w grupach dzieci w wieku 0-3 lata.
- c) Opracowanie programów zdobywania umiejętności i rozrywki z zachowaniem poczucia autonomii i zdrowia, interwencje w warunkach zagrożenia.
- d) Promocja i wdrażanie zadań opartych na grach jako osi rozwoju i aktywności przedszkolnej.

⁸ LOE (ustawa organiczna o edukacji) 2006 – modyfikacja LOMCE (ustawa organiczna o poprawie jakości edukacji) 2013

⁹ Dekret królewski nr 1128/2003, krajowy monitor urzędowy, 17 września 2003 r. – modyfikacja dekretem królewskim nr 1416/2005, krajowy monitor urzędowy, 3 grudnia 2005 r.

- e) Rozwijanie umiejętności wyrażania siebie i komunikacji wśród dzieci jako środka rozwoju osobistego i społecznego.
 - f) Opracowanie działań mających na celu zachęcanie do odkrywania otoczenia poprzez kontakt z przedmiotami oraz relacje dzieci między sobą i z dorosłymi.
 - g) Określenie, realizacja i ocena efektów kształcenia, ich analiza w kontekście rozwoju przedszkolnego dzieci w wieku 0-6 lat.
4. Efekty kształcenia (właściwe dla kwalifikacji w zawodzie) – zgodnie z Zarządzeniem ESD/4066/2008, w którym ustanowiono program nauczania dla zawodu Starszy technik wychowania przedszkolnego¹⁰¹¹.

0011. Nauczanie przedszkolne

Posiadać:

- a. Kontekstualizacja interwencyjnych działań edukacyjnych, powiązanie ich z ramami prawnymi oraz celami placówki.
- b. Określenie celów interwencyjnych działań edukacyjnych, powiązanie ich z poziomami planowania, stanowienia elementów i kryteriów formułowania w obszarze formalnym i nieformalnym.
- c. Określenie strategii metodologicznych, które należy wdrożyć zgodnie z modelami psychologiczno-pedagogicznymi.
- d. Określenie i organizacja zasobów materialnych i ludzkich, przestrzeni i czasu, analiza przepisów i cech prawnych.
- e. Projektowanie oceny procesów interwencji, uzasadnianie wybranego modelu, strategii, metod i użytych narzędzi.

0012. Autonomia osobista i zdrowie dzieci

Posiadać:

- a. Planowanie działań edukacyjnych spełniających podstawowe potrzeby dzieci, analiza wytycznych w zakresie wzorców żywienia, higieny, odpoczynku, rozwoju ogólnego i rozwoju fizycznego.
- b. Planowanie interwencyjnych działań edukacyjnych w celu wspierania rozwoju nawyków autonomii osobistej u dzieci, powiązanie ich ze strategiami planowania edukacyjnego i etapami rozwoju dziecka.
- c. Organizacja przestrzeni, czasu i zasobów interwencyjnych działań edukacyjnych, powiązanie ich z zachowaniem dzieci oraz potrzebą rutyny u dzieci w wieku 0-6 lat, w razie potrzeby z zastosowaniem określonych pomocy technicznych.
- d. Realizacja działań spełniających podstawowe potrzeby dzieci i wspierających nawyki związane z autonomią, uzasadnianie wytycznych wydajności.
- e. Interwencja w sytuacjach trudnych lub groźnych dla zdrowia i bezpieczeństwa dzieci, powiązanie działania z ustalonymi protokołami zapobiegania i interweniowania w przypadku choroby lub wypadku.

¹⁰ Zarządzenie ESD/4066/2008 można znaleźć w krajowym monitorze urzędowym (BOE) z dnia 5 marca 2009 r.

¹¹ Zawód ustanowiono najpierw jako tytuł na mocy dekretu królewskiego nr 1394/2007.

- f. Ocena procesu i wyniku interwencji w związku z realizacją podstawowych potrzeb i wyrobieniem nawyków związanych z autonomią osobistą, uzasadnianie wyboru strategii i użytych narzędzi.

0013. Gry dla dzieci i ich metodologia

Posiadacz:

- a. Kontekstualizacja modelu rekreacyjnego w interwencyjnych działaniach edukacyjnych, jego ocena za pomocą różnych teorii gier, ewolucja i znaczenie dla rozwoju dzieci oraz jego rola jako podstawy metodologicznej.
- b. Konstruowanie projektów działań rekreacyjnych, powiązanie ich z kontekstem i sprzętem lub usługą, w których się je wykonuje, oraz z zasadami rekreacji dziecięcej.
- c. Projektowanie działań rekreacyjnych, powiązanie ich z teoriami gier i etapem rozwoju, na którym znajduje się dziecko.
- d. Dobór zabawek do działań rekreacyjnych, powiązanie ich z cechami etapu rozwoju, na którym znajduje się dziecko.
- e. Wdrażanie działań rekreacyjnych, powiązanie ich z ustalonymi celami i niezbędnymi zasobami.
- f. Ocena projektów i działań rekreacyjnych, uzasadnianie wybranych metod i narzędzi obserwacji.

0014. Wyrażanie siebie i komunikacja

Posiadacz:

- a. Planowanie strategii i działań wspierających rozwój wyrażania siebie i komunikacji, powiązanie ich z cechami jednostek i grupy, do których są skierowane.
- b. Wdrażanie strategii i działań wspierających rozwój wypowiedzi ustnej, powiązanie ich z proponowanymi celami.
- c. Dobór zasobów wyrażania siebie i komunikacji skierowanych do dzieci, powiązanie ich cech z etapem rozwoju odbiorców.
- d. Planowanie strategii i działań promujących rozwój wyrażania siebie poprzez środki plastyczne, graficzne, rytmiczno-muzyczne, logiczno-matematyczne i ruchowe, powiązanie ich z proponowanymi celami oraz odpowiednimi strategiami i zasobami.
- e. Ocena przebiegu i efektu działania przeprowadzonego w obszarze wyrażania siebie i komunikacji, uzasadnianie stosownych zmiennych i narzędzi oceny.

0015. Rozwój poznawczy i motoryczny

Posiadacz:

- a. Planowanie strategii, działań i zasobów w obszarze sensorycznym, analiza teorii wyjaśniających i konkretnych cech grupy, do której są skierowane.
- b. Planowanie strategii, działań i zasobów w obszarze psychomotorycznym, powiązanie ich z cechami jednostek i grupy, do której są skierowane.
- c. Planowanie strategii, działań i zasobów w obszarze poznawczym, powiązanie ich z teoriami rozwoju poznawczego i cechami jednostek i grupy, do której są skierowane.
- d. Planowanie strategii, działań i zasobów w obszarze psychoruchowym, powiązanie ich z zasadami edukacji psychoruchowej oraz cechami jednostek i grupy, do której są skierowane.
- e. Wdrażanie działań w obszarze sensorycznym, motorycznym, poznawczym i psychomotorycznym, powiązanie ich z proponowanymi celami i cechami dzieci.
- f. Ocena przebiegu i efektów działania przeprowadzonego w obszarze sensorycznym, motorycznym, poznawczym i psychomotorycznym, uzasadnianie stosownych zmiennych procesu i ich wyboru.

0016. Rozwój społeczno-afektywny

Posiadacz:

- a. Planowanie działań w celu pobudzania rozwoju afektywnego u dzieci, analiza teorii wyjaśniających i cech jednostek i grupy, do której są skierowane.
- b. Planowanie działań w celu pobudzania rozwoju społecznego u dzieci, powiązanie ich z oddziałującymi czynnikami i cechami jednostek i grupy, do której są skierowane.
- c. Planowanie działań w celu pobudzania rozwoju wartości u dzieci, powiązanie ich z teoriami wyjaśniającymi i cechami jednostek i grupy, do której są skierowane.
- d. Planowanie działań w celu pobudzania rozwoju seksualnego u dzieci, analiza cech rozwoju seksualności dzieci oraz wpływu stereotypów społecznych.
- e. Planowanie strategii pomocy w zakresie powszechnych zaburzeń zachowania i konfliktów w relacjach pomiędzy dziećmi, analiza teorii i metod modyfikacji zachowania.
- f. Wdrażanie planów i działań w obszarze społeczno-afektywnym, powiązanie ich z celami, strategiami metodologicznymi i rolą opiekuna dzieci.
- g. Ocena działania przeprowadzonego w obszarze społeczno-afektywnym, uzasadnianie doboru zmiennych i użytych narzędzi.

0017. Umiejętności społeczne

Posiadać:

- a. Wdrażanie strategii i metod w celu wspierania komunikacji i stosunków społecznych z otoczeniem, powiązanie ich z zasadami inteligencji emocjonalnej i społecznej.
- b. Zachęcanie do pracy zespołowej, stosowanie odpowiednich metod i uzasadnianie ich wyboru zgodnie z cechami, sytuacją i celami grupy.
- c. Prowadzenie spotkań, analiza różnych metod lub stylów działania i organizacji zgodnie z cechami odbiorców oraz kontekstem.
- d. Wdrażanie strategii zarządzania konfliktami i rozwiązywania problemów, ich dobór zgodnie z cechami kontekstu i analiza różnych modeli.
- e. Ocena procesów w grupie oraz własnych kompetencji społecznych w celu wykonywania działań zawodowych, określenie wszelkich aspektów, które można ulepszyć.

0018. Pomoc rodzinie i skierowanie uwagi na dzieci narażone na zagrożenia społeczne

Posiadać:

- a. Planowanie programów i działań pomocy społeczno-edukacyjnej skierowanych do dzieci w ośrodkach pobytowych, analiza modelu opieki nad dziećmi w placówce oraz obowiązujących przepisów prawnych.
- b. Planowanie programów i działań pomocy rodzinom, uzasadnianie ich roli w edukacji oraz wszechstronnym rozwoju dzieci.
- c. Wdrażanie działań społeczno-edukacyjnych skierowanych do dzieci narażonych na zagrożenia lub przebywających w ośrodkach pobytowych, powiązanie ich z celami i strategiami metodologicznymi interwencji.
- d. Wdrażanie działań i strategii promujących współpracę z rodziną w ramach procesu społeczno-edukacyjnego dzieci, powiązanie ich z ich cechami i potrzebami oraz z celami pomocy.
- e. Ocena przebiegu i efektu pomocy społeczno-edukacyjnej wśród dzieci przebywających w ośrodkach pobytowych, powiązanie oceny ze stosownymi zmiennymi i protokołami ustalonymi w instytucji.
- f. Ocena przebiegu i efektu pomocy rodzinom, uzasadnianie stosownych zmiennych procesu i ich wyboru.

0019. Projekt opieki na dziećmi

Posiadać:

- a. Określenie potrzeb branży produkcyjnej, powiązanie ich ze standardowymi projektami, które mogą je spełniać.

- b. Opracowanie projektów związanych z kompetencjami opisanymi dla zawodu, uwzględnienie etapów je tworzących i ich rozwijanie.
- c. Planowanie wdrożenia projektu, określenie planu pomocy i powiązanej dokumentacji.
- d. Określenie procedur monitorowania i kontroli wdrożenia projektu, uzasadnienie doboru zmiennych i użytych narzędzi.

0020. Pierwsza pomoc przedmedyczna

Posiadać:

- a. Przeprowadzanie wstępnej oceny pomocy w nagłych wypadkach, opis zagrożeń, dostępnych zasobów i rodzaju potrzebnej pomocy.
- b. Stosowanie podstawowych metod podtrzymywania życia, opis i powiązanie ich z celem do osiągnięcia.
- c. Stosowanie procedur unieruchamiania i przenoszenia osób poszkodowanych, dobór istotnych środków i metod.
- d. Stosowanie metod wsparcia psychologicznego i samokontroli wobec osoby poszkodowanej i osób towarzyszących, opis i stosowanie odpowiednich strategii komunikacji.

0021. Szkolenia i doradztwo zawodowe

Posiadać:

- a. Dobór ofert pracy, określenie różnych możliwości integracji pracy oraz alternatyw uczenia się przez całe życie.
- b. Stosowanie strategii pracy zespołowej, ocena ich skuteczności i efektywności w zakresie realizacji celów firmy.
- c. Korzystanie z praw i wywiązywanie się z obowiązków związanych ze stosunkami pracy, rozpoznanie ich w różnych rodzajach umowy o pracę.
- d. Określenie działalności ochronnej hiszpańskiej służby zdrowia z uwagi na różne uwzględnione ewentualności, określenie różnych rodzajów pomocy.
- e. Ocena zagrożeń związanych z aktywnością, analiza warunków pracy i czynników ryzyka obecnych w środowisku pracy.
- f. Uczestnictwo w opracowaniu planu przeciwdziałania zagrożeniom w małej firmie, określenie obowiązków wszystkich zaangażowanych agentów.
- g. Stosowanie środków ochrony i przeciwdziałania, analiza sytuacji zagrożenia w środowisku pracy starszego technika wychowania przedszkolnego.

Opiekun medyczny

1. Dane identyfikacyjne zawodu

1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach

1.1.1 Kształcenie zawodowe w edukacji: *Opiekun osób niesamodzielnych*

Według hiszpańskiego Ministerstwa Edukacji tytuł ten można uzyskać w cyklu średniozaawansowanego kształcenia zawodowego¹²:

- Grupa zawodowa: Służba społeczno-kulturowa i publiczna
- Poziom w ujęciu krajowym: Ponadobowiązkowe wykształcenie średnie
- Poziom w ujęciu europejskim: EQF – nie dotyczy
- Poziom w ujęciu międzynarodowym: ISCED 3

1.1.2 Kształcenie zawodowe w zatrudnieniu: *SSC320_2 Pomoc osobom niesamodzielnym w placówkach społecznych*

Według krajowej klasyfikacji kwalifikacji zawodowych¹³:

¹² LOE (ustawa organiczna o edukacji) 2006 – modyfikacja LOMCE (ustawa organiczna o poprawie jakości edukacji) 2013

- Grupa zawodowa: Służba społeczno-kulturowa i publiczna
- Poziom krajowy kwalifikacji: Poziom kwalifikacji 2

2. Opis syntetyczny zawodu

Programy nauczania dla tego zawodu opisują wiedzę zdobytą przez absolwenta w zakresie realizacji zadań związanych z pielęgnacją higieny osobistej osób niesamodzielnych oraz ich ubierania, przy zachowaniu maksymalnego zaangażowania tych osób oraz zachęcaniu ich z szacunkiem i profesjonalizmem do samodzielności podczas wykonywania codziennych czynności. Absolwent będzie w stanie organizować powiązane działania w zakresie żywienia tych osób poprzez nadzór nad ich menu, przygotowywanie posiłków oraz ewentualny nadzór nad ich przygotowywaniem. Dodatkowo absolwent będzie w stanie wykonać czynności konserwacyjne i porządkowe w gospodarstwie domowym oraz działania związane z kondycją fizyczną osób niesamodzielnych według ustalonych wytycznych i z poszanowaniem ich intymności.

3. Zadania zawodowe – informacje te pochodzą z oficjalnego opisu zawodu zamieszczonego w krajowym katalogu kwalifikacji zawodowych wspomnianym w punkcie 1.1.2.
 - a. Przygotowanie i wsparcie we wskazanych czynnościach pomocowych dla osób i ich otoczenia w środowisku instytucjonalnym przez zespół interdyscyplinarny.
 - b. Opracowanie czynności w ramach pomocy fizycznej skierowanych do osób niesamodzielnych w środowisku instytucjonalnym.
 - c. Opracowanie czynności w ramach pomocy społecznej i opieki zdrowotnej skierowanych do osób niesamodzielnych w środowisku instytucjonalnym.
 - d. Opracowanie czynności w ramach pomocy psychospołecznej skierowanych do osób niesamodzielnych w środowisku instytucjonalnym.
4. Efekty kształcenia (właściwe dla kwalifikacji w zawodzie) – zgodnie z Zarządzeniem ECD/340/2012, w którym ustanowiono program nauczania dla zawodu Opiekun osób niesamodzielnych.¹⁴

0210. Organizacja pomocy dla osób wymagających opieki

Posiadać:

- a. Interpretacja programów pomocy dla osób wymagających opieki, powiązanie organizacji i modelu działania z obowiązującymi ramami prawnymi.
- b. Organizacja pomocy dla osób wymagających opieki, dobór strategii zgodnie z ich cechami oraz wytycznymi programu pomocy.
- c. Organizacja zasobów niezbędnych do czynności pomocowych, powiązanie kontekstu opracowania czynności z cechami podopiecznych.
- d. Zarządzanie podstawową dokumentacją dotyczącą pomocy osobom wymagającym opieki, powiązanie jej z celami działania.

0211. Umiejętności społeczne

Posiadać:

- a. Charakterystyka strategii i technik wspierania komunikacji i relacji społecznych z otoczeniem, analiza zasad inteligencji społecznej i emocjonalnej.
- b. Stosowanie metod pracy zespołowej, przystosowywanie ich do roli pełnionej w danym momencie.
- c. Stosowanie metod zarządzania konfliktem i rozwiązywania problemów, interpretacja ustalonych wytycznych lub działania.

¹³ Dekret królewski nr 1128/2003, krajowy monitor urzędowy, 17 września 2003 r. – modyfikacja dekretem królewskim nr 1416/2005, krajowy monitor urzędowy, 3 grudnia 2005 r.

¹⁴ Zawód ustanowiono najpierw jako tytuł na mocy dekretu królewskiego nr 1147/2011

- d. Ocena poziomu własnych kompetencji społecznych w celu opracowania swoich obowiązków zawodowych, analiza ich występowania w relacjach interpersonalnych i w grupie.

0212. Cechy i potrzeby osób wymagających opieki

Posiadacz:

- a. Charakterystyka pojęcia niezależności osobistej, analiza czynników odpowiadających za jej uniemożliwienie, wspieranie oraz degradację.
- b. Klasyfikacja potrzeby opieki na różnych poziomach, jak również wymaganych czynności pomocowych związanych z procesem starzenia się, analiza wynikłych zmian i szkód.
- c. Rozpoznawanie cech osób niepełnosprawnych, powiązanie ich ze stopniem opieki i pomocy, których potrzebują.
- d. Opis chorób powodujących potrzebę opieki, ustalenie ich wpływu na osoby na nie cierpiące.

0213. Pomoc psychospołeczna

Posiadacz:

- a. Organizacja środowiska pracy, powiązanie potrzeb psychospołecznych osób wymagających opieki z cechami placówki lub domu.
- b. Dobór strategii wsparcia psychospołecznego i umiejętności w zakresie relacji społecznych, analiza potrzeb i cech osób wymagających opieki, jak również ustalonego planu pracy.
- c. Zastosowanie metod i ćwiczeń ze szkoleń psychologicznych, rehabilitacyjnych i zawodowych dla osób wymagających opieki, zgodnie z ustalonym planem działania.
- d. Charakterystyka metod towarzyszących działaniom związanym ze stosunkami społecznymi i zarządzaniem czynnościami dnia codziennego, powiązanie zasobów społeczności z potrzebami osób wymagających opieki.
- e. Opis strategii i metod animacji grupy w placówce, analiza potrzeb osób wymagających opieki.
- f. Przygotowanie informacji dla opiekunów nieformalnych, powiązanie ich potrzeb z zasobami społeczności.
- g. Ocena monitorowania działań i czynności, powiązanie informacji pochodzących z różnych źródeł z narzędziami i protokołami ewaluacji.

0214. Pomoc w komunikacji

Posiadacz:

- a. Dopasowanie alternatywnych i wspierających metod komunikacji do osób wymagających opieki, ocena ich konkretnych trudności.
- b. Realizacja czynności stanowiących pomoc w komunikacji, opis wspomaganych alternatywnych i wspierających metod komunikacji.
- c. Realizacja czynności stanowiących pomoc w komunikacji, opis niewspomaganych alternatywnych i wspierających metod komunikacji.
- d. Monitorowanie działań stanowiących pomoc w komunikacji, realizacja ustalonych protokołów rejestracji.

0215. Pomoc w domu

Posiadacz:

- a. Organizacja planu pracy dla osób wymagających opieki w ich domach, interpretacja ustanowionych wytycznych.
- b. Planowanie zarządzania wydatkami, powiązanie podstawowych metod zarządzania z wymogami jednostki koegzystencji.
- c. Organizacja zaopatrzenia jednostki koegzystencji, opis charakterystyki produktów.
- d. Przygotowanie organizacji domu dla osób wymagających opieki, dobór metod i produktów na podstawie ich jakości, bezpieczeństwa i higieny.
- e. Dobór posiłków w menu, powiązanie ich cech i proporcji z ustalonymi zaleceniami lekarskimi.
- f. Zastosowanie podstawowych technik kulinarnych podczas przygotowywania posiłków, powiązanie ich z wymogami użytkownika i ustalonymi protokołami.

- g. Monitorowanie planu pracy dla osób wymagających opieki w ich domach, opis ustanowionych wytycznych.

0216. Opieka medyczna

Posiadać:

- a. Organizacja czynności związanych z pomocą medyczną dla osób wymagających opieki, powiązanie tych działań z ich cechami i potrzebami.
- b. Zastosowanie technik ruchu, podnoszenia i chodzenia, analiza cech osoby wymagającej opieki.
- c. Charakterystyka czynności związanych z opieką medyczną, powiązanie wymagań i cech osoby podlegającej opiece z wytycznymi ustalonymi w planie opieki.
- d. Organizacja czynności karmienia i pomocy w spożywaniu posiłków, dobór wymaganych metod, narzędzi i środków pomocy.
- e. Monitorowanie i kontrola czynności związanych z opieką medyczną, analiza protokołów obserwacji i rejestracji.

0217. Pomoc w higienie osobistej

Posiadać:

- a. Organizacja czynności związanych z higieną osobistą dla osób wymagających opieki i ich otoczenia, powiązanie tych czynności z ich cechami i potrzebami.
- b. Zastosowanie metod higieny osobistej, analiza potrzeb i warunków osoby wymagającej opieki i jej otoczenia.
- c. Zastosowanie metod higieny osobistej w otoczeniu, dobór procedur i materiałów na podstawie ich skuteczności, zapobiegania i bezpieczeństwa.
- d. Monitorowanie i kontrola czynności związanych z pomocą w zachowaniu higieny osobistej, analiza protokołów obserwacji i rejestracji.

0831. Opieka zdalna

Posiadać:

- a. Samodzielna organizacja działania w ramach opieki zdalnej, uwzględnianie cech i wyposażenia technicznego miejsca pracy.
- b. Stosowanie procedur zarządzania połączeniami wychodzącymi, stosowanie aplikacji komputerowych i narzędzi telematycznych.
- c. Stosowanie procedur zarządzania połączeniami przychodzącymi, postępowanie zgodnie z ustalonymi protokołami i wytycznymi.
- d. Monitorowanie połączeń przychodzących i wychodzących, rejestracja problemów i przeprowadzanych czynności, przygotowanie odpowiedniego raportu.

0020. Pierwsza pomoc przedmedyczna

Posiadać:

- a. Przeprowadzanie wstępnej oceny pomocy w nagłym wypadku, opis zagrożeń, dostępnych zasobów i rodzaju potrzebnej pomocy.
- b. Stosowanie podstawowych metod podtrzymywania życia, opis i powiązanie ich z celem do osiągnięcia.
- c. Stosowanie procedur unieruchomienia i przenoszenia osoby poszkodowanej, dobór odpowiednich środków i metod.
- d. Stosowanie metod wsparcia psychologicznego i samokontroli wobec osoby poszkodowanej i osób towarzyszących, opis i stosowanie odpowiednich strategii komunikacji.
- e.

0218. Szkolenia i doradztwo zawodowe

Posiadać:

- a. Dobór ofert pracy, określenie różnych możliwości integracji pracy oraz alternatyw uczenia się przez całe życie.

- b. Stosowanie strategii pracy zespołowej, ocena ich skuteczności i efektywności w zakresie realizacji celów firmy.
- c. Korzystanie z praw i wywiązywanie się z obowiązków związanych ze stosunkami pracy, rozpoznanie ich w różnych rodzajach umowy o pracę.
- d. Określenie czynności ochronnej hiszpańskiej służby zdrowia z uwagi na różne uwzględnione ewentualności, określenie różnych rodzajów pomocy.
- e. Ocena zagrożeń związanych z działalnością, analiza warunków pracy i czynników ryzyka obecnych w środowisku pracy.
- f. Uczestnictwo w opracowaniu planu przeciwdziałania zagrożeniom w małej firmie, określenie obowiązków wszystkich zaangażowanych agentów.
- g. Stosowanie środków ochrony i przeciwdziałania, analiza sytuacji zagrożenia w środowisku pracy opiekuna osób wymagających opieki.

0219. Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości

Posiadać:

- a. Rozpoznawanie umiejętności związanych z inicjatywą przedsiębiorczości, analiza wymagań związanych z różnymi stanowiskami w firmie i rodzajami działalności gospodarczej.
- b. Określenie możliwości założenia małej firmy, ocena wpływu na wydajność i uwzględnienie wartości etyki.
- c. Realizacja działań związanych z założeniem i wdrożeniem firmy, wybór jej struktury prawnej i określenie powiązanych obowiązków prawnych.
- d. Realizacja podstawowych działań związanych z zarządzaniem administracją i finansami MŚP, określenie głównych obowiązków księgowych i podatkowych oraz wypełnianie dokumentacji.

0220. Szkolenie w miejscu pracy

Posiadać:

- a. Określenie struktury i organizacji firmy w odniesieniu do rodzaju świadczonej usługi.
- b. Stosowanie nawyków związanych z pracą i etyką w działalności zawodowej zgodnie z charakterystyką stanowiska pracy oraz procedurami ustalonymi przez firmę.
- c. Realizacja czynności w celu przygotowania stosowanych metod i procedur aktywności zawodowej zgodnie z ustalonymi instrukcjami i zasadami.
- d. Wdrożenie działań ujętych w planie pracy, powiązanie ustalonych instrukcji i zasad z zastosowaniem procedur i metod charakterystycznych dla działań podlegających opracowaniu.
- e. Przestrzeganie kryteriów bezpieczeństwa i higieny pracy, działanie zgodnie z zasadami BHP i ochrony środowiska.
- f. Analiza świadczonych usług, powiązanie ich z kryteriami jakości procedury pomocy.

5. Efekty kształcenia (wspólne dla zawodów medycznych)

0020. Pierwsza pomoc przedmedyczna

Posiadać:

- a. Przeprowadzanie wstępnej oceny pomocy w nagłych wypadkach, opis zagrożeń, dostępnych zasobów i rodzaju potrzebnej pomocy.
- b. Stosowanie podstawowych metod podtrzymywania życia, opis i powiązanie ich z celem do osiągnięcia.
- c. Stosowanie procedur unieruchamiania i przenoszenia osób poszkodowanych, dobór istotnych środków i metod.
- d. Stosowanie metod wsparcia psychologicznego i samokontroli wobec osoby poszkodowanej i osób towarzyszących, opis i stosowanie odpowiednich strategii komunikacji.

6. Kompetencje personalne i społeczne

0211. Umiejętności społeczne

Posiadać:

- Charakterystyka strategii i technik wspierania komunikacji i relacji społecznych z otoczeniem, analiza zasad inteligencji społecznej i emocjonalnej.
- Stosowanie metod pracy zespołowej, przystosowywanie ich do roli pełnionej w danym momencie.
- Stosowanie metod zarządzania konfliktem i rozwiązywania problemów, interpretacja ustalonych wytycznych lub działania.
- Ocena poziomu własnych kompetencji społecznych w celu opracowania swoich obowiązków zawodowych, analiza ich występowania w relacjach interpersonalnych i w grupie.

7. Wykaz modułów i jednostek modułowych dla zawodu Starszy technik wychowania przedszkolnego:

Moduł zawodowy	Czas trwania (godziny)	Pierwszy rok (godz./tydz.)	Drugi rok	
			2 trymestr (godz./tydz.)	1 trymestr (godz.)
0210. Organizacja pomocy osobom niesamodzielnym	125	4		
0212. Charakterystyka i potrzeby osób niesamodzielnych	140	4		
0213. Pomoc psychologiczna	235	7		
0215. Pomoc w domu	235	7		
0217. Pomoc w higienie osobistej	95	3		
0020. Pierwsza pomoc przedmedyczna (1) (2)	40	2		
0218. Szkolenia zawodowe i orientacja zawodowa	90	3		
0211. Umiejętności społeczne	145		7	
0214. Pomoc w komunikacji	100		5	
0216. Pomoc sanitarna	205		9	
0831. Opieka zdalna	130		6	
0219. Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości	60		3	
0220. Szkolenie w miejscu pracy	400			400
Ogółem w cyklu kształcenia zawodowego	2 000	30	30	400

(1) Wsparcie modułów zawodowych

(2) Interdyscyplinarne moduły zawodowe dla innych zawodów w cyklach kształcenia zawodowego

0022. Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości

Posiadać:

- Rozpoznawanie umiejętności związanych z inicjatywą przedsiębiorczości, analiza wymagań związanych ze stanowiskami w firmie i rodzajami działalności gospodarczej.
- Określenie możliwości założenia małej firmy, ocena wpływu na wydajność i uwzględnienie wartości etyki.
- Realizacja działań związanych z założeniem i wdrożeniem firmy, wybór jej struktury prawnej i określenie powiązanych obowiązków prawnych.
- Realizacja podstawowych działań związanych z zarządzaniem administracją i finansami MŚP, określenie głównych obowiązków księgowych i podatkowych oraz wypełnianie dokumentacji.

0023. Szkolenie w miejscu pracy

Posiadać:

- Określenie struktury i organizacji firmy w odniesieniu do rodzaju świadczonej usługi.
- Stosowanie nawyków związanych z pracą i etyką w działalności zawodowej zgodnie z charakterystyką stanowiska pracy oraz procedurami ustalonymi przez firmę.
- Planowanie działań skierowanych do dzieci, realizacja wytycznych ustalonych w dokumentach dostarczonych przez instytucję, do której należy, współpraca z personelem zarządzającym ośrodkiem.
- Wdrożenie działań skierowanych do dzieci, realizacja wytycznych ustalonych w zakresie planowania i ich dostosowania do cech dzieci.
- Ocena programów i działań ingerujących w pracę zespołową, gwarancja jakości procesu i działania.

5. Efekty kształcenia (wspólne dla zawodów medycznych)

0020. Pierwsza pomoc przedmedyczna

Posiadać:

- Przeprowadzanie wstępnej oceny pomocy w nagłych wypadkach, opis zagrożeń, dostępnych zasobów i rodzaju potrzebnej pomocy.
- Stosowanie podstawowych metod podtrzymywania życia, opis i powiązanie ich z celem do osiągnięcia.
- Stosowanie procedur unieruchamiania i przenoszenia osób poszkodowanych, dobór istotnych środków i metod.
- Stosowanie metod wsparcia psychologicznego i samokontroli wobec osoby poszkodowanej i osób towarzyszących, opis i stosowanie odpowiednich strategii komunikacji.

6. Kompetencje personalne i społeczne

0017. Umiejętności społeczne

Posiadać:

- Wdrażanie strategii i metod w celu wspierania komunikacji i stosunków społecznych z otoczeniem, powiązanie ich z zasadami inteligencji emocjonalnej i społecznej.
- Zachęcanie do pracy zespołowej, stosowanie odpowiednich metod i uzasadnianie ich wyboru zgodnie z cechami, sytuacją i celami grupy.
- Prowadzenie spotkań, analiza różnych metod lub stylów działania i organizacji zgodnie z cechami odbiorców oraz kontekstem.
- Wdrażanie strategii zarządzania konfliktami i rozwiązywania problemów, ich dobór zgodnie z cechami kontekstu i analiza różnych modeli.
- Ocena procesów w grupie oraz własnych kompetencji społecznych w celu wykonywania działań zawodowych, określenie wszelkich aspektów, które można ulepszyć.

7. Wykaz modułów i jednostek modułowych dla zawodu Starszy technik wychowania przedszkolnego:

Moduł zawodowy	Czas trwania (godziny)	Pierwszy rok (godz./tydz.)	Drugi rok	
			2 trymestr (godz./tydz.)	1 trymestr (godz.)
0011 Przewodnik po edukacji przedszkolnej	260	8		
0012 Autonomia osobista i zdrowie dzieci	160	5		
0014 Wyrażanie siebie i komunikacja	160	5		
0015 Rozwój poznawczy i motoryczny	200	6		

0021 Szkolenia zawodowe i orientacja zawodowa	90	3		
- - - Moduły w języku angielskim *	90	3		
0013 Gry dla małych dzieci i metodologia	160		8	
0016 Rozwój społeczny i afektywny	100		5	
0017 Umiejętności społeczne (2)	100		5	
0018 Pomoc rodzinie i skierowanie uwagi na dzieci narażone na zagrożenia społeczne	100		5	
0020 Pierwsza pomoc przedmedyczna (1) (2)	40		2	
0022 Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości	60		3	
- - - Moduły w języku angielskim *	40		2	
0023 Szkolenie w miejscu pracy	400			400
0019 Projekt pomocy przedszkolnej	40			40
Ogółem w cyklu kształcenia zawodowego	2 000	30	30	440

(3) Wsparcie modułów zawodowych

(4) Interdyscyplinarne moduły zawodowe dla innych zawodów w cyklach kształcenia zawodowego

*Moduły w języku angielskim

0012. Autonomia osobista i zdrowie dzieci

0013. Gry dla dzieci i ich metodologia

0014. Wyrażanie siebie i komunikacja

0015. Rozwój poznawczy i motoryczny

0016. Rozwój społeczno-afektywny

Moduły dostępne w trybie kształcenia na odległość

Moduły zawodowe	% wiedzy uzyskanej w klasie
0011 Przewodnik po edukacji przedszkolnej	10%
0012 Autonomia osobista i zdrowie dzieci	10%
0013. Gry dla dzieci i ich metodologia	10%
0014. Wyrażanie siebie i komunikacja	10%
0015. Rozwój poznawczy i motoryczny	10%
0016. Rozwój społeczno-afektywny	10%
0017 Umiejętności społeczne	10%
0018 Pomoc rodzinie i skierowanie uwagi na dzieci narażone na zagrożenia społeczne	10%
0019 Projekt pomocy przedszkolnej	10%
0020 Pierwsza pomoc przedmedyczna	20%
0021 Szkolenia zawodowe i orientacja zawodowa	10%
0022 Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości	10%

4. Analiza porównawcza standardów kompetencji w zawodzie „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” w Polsce, Finlandii i Hiszpanii

W tej części raportu przedstawiono zestawienia porównawcze struktury i zawartości merytorycznej dokumentów opisujących kompetencje zawodowe właściwe dla zawodu „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”.

1) W jakich krajowych dokumentach zamieszczane są opisy wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Finlandia	Polska	Hiszpania
Nazwy dokumentów opisujących wymagania kompetencyjne		
<ul style="list-style-type: none"> Podstawy programowe kształcenia w zawodzie 119 programy, z których powstaje 53 kwalifikacje w tym dla obszaru pomocy społecznej i służby zdrowia 	<ul style="list-style-type: none"> Podstawy programowe kształcenia w zawodzie (rozporządzenie) Standardy kwalifikacji zawodowych Modułowe i przedmiotowe programy nauczania 	<ul style="list-style-type: none"> Podstawy programowe kształcenia w zawodzie (rozporządzenie) Standardy kompetencji zawodowych, których struktura dostosowana jest do potrzeb tworzenia standardów edukacyjnych lub egzaminacyjnych Modułowe programy nauczania
Elementy strukturalne występujące w opisie dokumentów		
Cele kwalifikacji zawodowych Obszar zawodowy Zadania zawodowe Cele i struktura kwalifikacji zawodowych	Nazwa zawodu Kod zawodu/nauczania Syntetyczny opis zawodu Katalog zadań zawodowych	Nazwa zawodu Kod zawodu/nauczania Syntetyczny opis zawodu Katalog zadań zawodowych

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- We wszystkich krajach partnerskich podstawowym dokumentem, w którym zamieszczone są opisy wymagań kompetencyjnych dla zawodu „Opiekunka dziecięca” jest podstawa programowa, która jest dokumentem opracowanym przez właściwego ministra ds. edukacji. W Polsce i w Hiszpanii dodatkowo funkcjonują dokumenty o radzie standardu kompetencji zawodowych. W Hiszpanii Krajowy Standard Kwalifikacji Zawodowych jest wydawany w formie aktu prawnego rangi polskiego rozporządzenia, natomiast ogólnie jest regulowany przez przepisy ustawowe w ustawie o kwalifikacjach i kształceniu zawodowym.
- Struktura opisu zidentyfikowanych dokumentów jest zróżnicowana, ale we wszystkich krajach zastosowano opisy związane z efektami kształcenia.
 - Efekty kształcenia w Polsce opisywane są za pomocą trzech kategorii: wiedzy, umiejętności, kompetencji personalnych i społecznych i znajdują swoje odzwierciedlenie w deskryptorach Europejskich i Krajowych Ram Kwalifikacji. Podstawa programowa określa zadania

zawodowe, efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów (BHP, JOZ, KPS, OMZ, PDG), efekty kształcenia wspólne dla obszaru kształcenia medyczno-społecznego, efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji w zawodzie.

- Fińska podstawa programowa określa cele i podstawowe treści różnych przedmiotów, grup tematycznych, modułów tematycznych. Na podstawie 120 programów kształcenia w zakresie pomocy społecznej i służby zdrowia określone zostały 52 kwalifikacje. W fińskiej podstawie kształcenia zawodowego wskazane są moduły obowiązkowe, które należy zrealizować, aby nabyć oczekiwane kompetencje zawodowe. Podstawa programowa zawiera również kluczowe kompetencje uczenia się przez całe życie uwzględnione w celach wymogów modułów kwalifikacji zawodowych oraz kryteriach ich oceny.
- W Hiszpanii każda kwalifikacja zawodowa opatrzona jest: identyfikatorem, opisem kompetencji ogólnej oraz środowiska pracy. Kwalifikacje z kolei podzielone są na jednostki kompetencji oraz powiązane z nimi moduły kształcenia. Istnieje także Katalog Modułowego Kształcenia Zawodowego zintegrowany z Krajowym Rejestrem Kwalifikacji Zawodowych, który jest zbiorem modułów kształcenia zawodowego, na które składają się niezbędne umiejętności i wiedza, aby pracownik nabył specjalistyczne kompetencje w kwalifikacjach zawodowych. Standardy kwalifikacji wykorzystywane są zarówno w systemie edukacji szkolnej (kształcenie modułowe) jak i pozaszkolnej (kursy prowadzone w systemie urzędów pracy).

2) Czy nazewnictwo zawodów stanowiących przedmiot zainteresowania projektu jest ujednolicone w wymiarze krajów partnerskich?

Finlandia	Polska	Hiszpania
Pielęgniarka niedyplomowana w zakresie kształcenie dzieci i młodzieży	Opiekunka dziecięca	Starszy technik wychowania przedszkolnego
Pielęgniarka w zakresie opieki	Opiekun medyczny	Opiekun osób niesamodzielnych

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- We wszystkich krajach partnerskich nazewnictwo zawodów jest różne. W Finlandii kwalifikacje nadawane są pielęgniarkom niedyplomowanym w obszarze kształcenia dzieci i młodzieży oraz opieki, nie funkcjonuje pojęcie zawodu.
- W Polsce i Hiszpanii podawane są nazwy zawodów, ale nazwy te różnią się od siebie.
- Ustalono, że projekcie partnerzy będą posługiwać się nazewnictwem zawodów przyjętym w wniosku projektu.

3) Na jakich poziomach EQF i NQF w krajach partnerskich funkcjonują zawody „Opiekunka dziecięca”?

Finlandia	Polska	Hiszpania
Poziom 4 EQF/NQF	Poziom 4 EQF/NQF	Poziom 2 NQF i 4 EQF

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- Zarówno Fińska, jak i Polska Rama Kwalifikacji liczą osiem poziomów. Ich opisy bazują na deskryptorach Europejskiej Ramy Kwalifikacji. Zawody opiekunka dziecięca i opiekun medyczny na poziomie średnim zostały w zdefiniowane na IV poziomie Krajowych Ram Kwalifikacji i Europejskich Ram Kwalifikacji.
- W Hiszpanii zdecydowano się pozostać przy 5 poziomach kwalifikacji, dopasowując je do 8 poziomów Europejskich Ram Kwalifikacji. Podział na rodziny zawodów i na poziomy kwalifikacji uwzględnia wymagania stawiane krajom członkowskim przez UE. Podziału na poziomy dokonano, biorąc pod uwagę kompetencje zawodowe wymagane w systemie produkcyjnym zgodnie z kryteriami wiedzy, inicjatywy, niezależności i złożoności (stopnia trudności) danej aktywności zawodowej. Jednostki kompetencji mają ten sam poziom, co kwalifikacja, w której się znajdują. Kształcenie zawodowe jest zorganizowane według struktury, którą tworzą rodziny zawodów. Każda obejmuje pewną grupę zawodów o podobnej ścieżce kształcenia. Rodzina zawodów obejmuje różne zawody, istniejące na pewnym polu działalności zawodowej, które są ze sobą powiązane przez podobne umiejętności i kwalifikacje zawodowe wymagane na stanowisku pracy. Dlatego zawody z tej samej rodziny zawodów wywodzą się z tego samego punkta kształcenia bazującego na rozwoju pewnych określonych podstawowych treści (umiejętności, zdolności, wiedzy, postaw itp.). Reasumując, tytuły zawodowe są pogrupowane w rodziny zawodowe, a treści kształcenia zawodowego, które prowadzą do uzyskania tych tytułów, są zorganizowane w modułowe cykle szkoleniowe związane z jednostkami kompetencji zebranych w Krajowym Rejestrze Kwalifikacji Zawodowych. Rodzina zawodowa służba zdrowia gdzie umiejscowione są zawody odpowiadające opiekunce dziecięca i opiekunowi medycznemu należą odpowiada poziomowi 2 gdzie kompetencje w zbiorze czynności zawodowych związanych z umiejętnością używania narzędzi i technik, które odnoszą się przede wszystkim do pracy wykonawczej, która może być samodzielna w granicach tych technik. Wymaga znajomości podstaw technicznych danej czynności i umiejętności rozumienia i zastosowania procesu.

4) Jakie podstawowe zadania zawodowe są wykonywane w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Finlandia	Polska	Hiszpania
Opiekunka dziecięca		
– planownie, wdrażanie i ocenianie opieki nad dziećmi i młodzieżą w różnym wieku oraz ich edukacja, na zasadach współpracy interdyscyplinarnej w różnych środowiskach	<ul style="list-style-type: none"> – planowanie i organizowania pracy opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej; – pielęgnowanie dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego; – prowadzenie działań wychowawczych i edukacyjnych wspomagających rozwój psychomotoryczny dziecka; – promowanie zdrowia i prowadzenia działań profilaktycznych; – udzielanie pomocy w stanach zagrożenia zdrowotnego dziecka. 	<ul style="list-style-type: none"> – Nawiązywanie i utrzymywanie płynnych relacji ze społecznością edukacyjną oraz koordynacja działań z rodzinami, kadrą nauczycielską i przedstawicielami innych zawodów. – Konstruowanie, organizowanie, przeprowadzanie i ewaluacja interwencyjnych działań edukacyjnych w placówkach opieki dziennej i w grupach dzieci w wieku 0-3 lata. – Opracowanie programów zdobywania umiejętności i rozrywki z zachowaniem

		<p>poczucia autonomii i zdrowia, interwencje w warunkach zagrożenia.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Promocja i wdrażanie zadań opartych na grach jako osi rozwoju i aktywności przedszkolnej. – Rozwijanie umiejętności wyrażania siebie i komunikacji wśród dzieci jako środka rozwoju osobistego i społecznego. – Opracowanie działań mających na celu zachęcanie do odkrywania otoczenia poprzez kontakt z przedmiotami oraz relacje dzieci między sobą i z dorosłymi. – Określenie, realizacja i ocena efektów kształcenia, ich analiza w kontekście rozwoju przedszkolnego dzieci w wieku 0-6 lat.
Opiekun medyczny		
<ul style="list-style-type: none"> – opieka pielęgniarska, pomoc, edukacja i rehabilitacja w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie i rozwiązywanie problemów opiekuńczych osoby chorej i niesamodzielnej w różnym stopniu zaawansowania choroby i w różnym wieku; – pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w zaspakajaniu potrzeb bio-psycho-społecznych; – asystowanie pielęgniarce i innemu personelowi medycznemu podczas wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych; – konserwacja, dezynfekcja przyborów i narzędzi stosowanych podczas wykonywania zabiegów; – podejmowania współpracy z zespołem opiekuńczym i terapeutycznym podczas świadczenia usług z zakresu opieki medycznej nad osobą chorą i niesamodzielną. 	<ul style="list-style-type: none"> – Przygotowanie i wsparcie we wskazanych czynnościach pomocowych dla osób i ich otoczenia w środowisku instytucjonalnym przez zespół interdyscyplinarny. – Opracowanie czynności w ramach pomocy fizycznej skierowanych do osób niesamodzielnych w środowisku instytucjonalnym. – Opracowanie czynności w ramach pomocy społecznej i opieki zdrowotnej skierowanych do osób niesamodzielnych w środowisku instytucjonalnym. – Opracowanie czynności w ramach pomocy psychospołecznej skierowanych do osób niesamodzielnych w środowisku

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- Zadania zawodowe w poszczególnych krajach są różnie zapisane. W Polsce zadania zapisane są bardzo szeroko.
- W Finlandii pielęgniarki niedyplomowane wykonują zadania w zakresie opieki pielęgniarskiej, pomocy, edukacji i rehabilitacji w obszarze pomocy społecznej i służby zdrowia. Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły program kursu lub specjalizację w obszarze kształcenia dzieci i młodzieży i opieki nad nimi potrafią planować, wdrażać i oceniać opiekę nad dziećmi i młodzieżą w różnym wieku oraz ich edukację, na zasadach współpracy interdyscyplinarnej w różnych środowiskach. Pielęgniarki niedyplomowane, które ukończyły program kursu lub specjalizację w obszarze opieki pielęgniarskiej potrafią planować, wdrażać i oceniać opiekę pielęgniarską nad klientem czy pacjentem oraz jego rehabilitację, w sposób niezależny i w ramach zespołu interdyscyplinarnego, w różnych środowiskach.
- W Hiszpanii każda jednostka kompetencji składa się z zadań zawodowych, które określają oczekiwane zachowanie pracownika w kontekście rezultatów realizowanych działań (art. 5 dekretu królewskiego 1128/2003 regulujący Krajowy Rejestr Kwalifikacji Zawodowych). Każde zadanie zawodowe ma przypisany zestaw kryteriów realizacji, które określają minimalny, dopuszczalny poziom ich wykonania. Kryteria realizacji są również wskazówkami do ewaluacji danej kompetencji zawodowej
- Opracowanie zbioru wspólnych umiejętności, które będą funkcjonowały w krajach partnerskich pozwoli na zdefiniowanie zadań zawodowych dla zawodu opiekunka dziecięca.

5) Jakie umiejętności zawodowe są wymagane do realizacji podstawowych zadań zawodowych w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- Umiejętności zawodowe zapisywane są w poszczególnych krajach partnerskich na różnych poziomach szczegółowości. Trudno jednoznacznie określić wspólne umiejętności pozwalające na realizację podstawowych zadań zawodowych. Na dalszym etapie prac projektowych opracowany zostanie katalog wspólnych umiejętności, które wynikać będą z zadań zawodowych.
- Efekty kształcenia – poziom kompetencji – nie zależą jedynie od struktury i zawartości podstawy programowej. Są pochodną dokumentów programowych (w tym podstawy programowej) i szeroko rozumianej praktyki szkolnej, na którą składają się w szczególności strategie, formy i metody stosowane przez nauczyciela dla zrealizowania treści i osiągnięcia celów kształcenia wynikających z zapisów tego dokumentu (intended i implemented curriculum). Nie można tu pominąć istotnej roli programów nauczania i podręczników.

6) Jakie kompetencje personalne i społeczne są wymagane w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Finlandia	Polska	Hiszpania
– Uczenie się i rozwiązywanie problemów	– Przestrzega zasad kultury i etyki;	– Wdrażanie strategii i metod w celu wspierania komunikacji i stosunków społecznych z otoczeniem, powiązanie ich z zasadami inteligencji emocjonalnej i
– Interakcja i współpraca	– Jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;	
– Etyka zawodowa	– Przewiduje skutki	
– Zdrowie, bezpieczeństwo i		

<p>zdolność działania</p> <ul style="list-style-type: none"> – Inicjatywa i przedsiębiorczość – Zrównoważony rozwój – Estetyka – Umiejętności komunikacyjne i obsługa mediów – Matematyka i nauki przyrodnicze – Technologie i technologie informatyczne – Aktywne obywatelstwo i różne kultury 	<p>podejmowanych działań;</p> <ul style="list-style-type: none"> – Jest otwarty na zmiany; – Potrafi radzić sobie ze stresem; – Aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe; – Przestrzega tajemnicy zawodowej; – Potrafi ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania; – Potrafi negocjować warunki porozumień; – Współpracuje w zespole. 	<p>społecznej.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Zachęcanie do pracy zespołowej, stosowanie odpowiednich metod i uzasadnianie ich wyboru zgodnie z cechami, sytuacją i celami grupy. – Prowadzenie spotkań, analiza różnych metod lub stylów działania i organizacji zgodnie z cechami odbiorców oraz kontekstem. – Wdrażanie strategii zarządzania konfliktami i rozwiązywania problemów, ich dobór zgodnie z cechami kontekstu i analiza różnych modeli. – Ocena procesów w grupie oraz własnych kompetencji społecznych w celu wykonywania działań zawodowych, określenie wszelkich aspektów, które można ulepszyć.
--	---	---

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- Kompetencje społeczne należą do grupy siedmiu uznanych przez deklarację lizbońską jako kluczowe dla obywateli państw członkowskich, które z kolei zobowiązały się do jej rozwijania poprzez swój system edukacji i wsparcia społecznego. Odgrywają bardzo istotną rolę w życiu społeczeństwa obywatelskiego. Ogólnie definiuje się je, jako: obejmujące te formy zachowań, które jednostka musi opanować, aby sprawnie, konstruktywnie uczestniczyć w życiu społecznym i potrafić rozwiązać ewentualny konflikt.
- W Polsce kompetencje personalne i społeczne rozumiane są, jako umiejętności warunkujące efektywność radzenia sobie w określonych sytuacjach społecznych, zawodowych. Bardzo duży nacisk na kształtowanie kompetencji personalnych i społecznych wskazują pracodawcy.
- W Finlandii kompetencje personalne i społeczne rozumiane są, jako umiejętności angażowania się w relacje, wspólnotowe działania, zdolności zagospodarowania sieci społecznych oraz wolności wyboru/krytycznego osądu. Większy nacisk kładziony jest na kompetencje kluczowe dla uczenia się przez całe życie.
- We wszystkich krajach partnerskich kompetencje społeczne mimo iż są inaczej zdefiniowane odgrywają istotne znaczenie w życiu zawodowym i społecznym.

7) Jakie moduły zawodowe są charakterystyczne dla kształcenia/szkolenia w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Finlandia	Polska	Hiszpania
Opiekunka dziecięca		
Wspieranie i monitorowanie rozwoju 15 pkt Pielęgniarstwo i opieka 20b punktów Wspieranie rehabilitacji 15 punktów Program studiów Opieki i Edukacji Dzieci i Nastolatków 30 pkt	M1. Planowanie i organizowanie pracy opiekuńczo-wychowawczej (192 godziny) M2. Promowanie zdrowia i działań profilaktycznych w zakresie nawyków higienicznych (208 godzin) M3. Rozwijanie wrażliwości artystycznej dziecka (288 godzin) M4. Pielęgnowanie dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego (512 godzin) M5. Prowadzenie działań wychowawczych i edukacyjnych wspomagających rozwój psychomotoryczny dziecka (400 godzin) Praktyki zawodowe (160 godzin)	0011 Przewodnik po edukacji przedszkolnej 0012 Autonomia osobista i zdrowie dzieci 0014 Wyrażanie siebie i komunikacja 0015 Rozwój poznawczy i motoryczny 0021 Szkolenia zawodowe i orientacja zawodowa 0013 Gry dla małych dzieci i metodologia 0016 Rozwój społeczny i afektywny 0017 Umiejętności społeczne (2) 0018 Pomoc rodzinie i skierowanie uwagi na dzieci narażone na zagrożenia społeczne 0019 Projekt pomocy przedszkolnej 0020 Pierwsza pomoc przedmedyczna (1) (2) 0022 Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości 0023 Szkolenie w miejscu pracy
Opiekun medyczny		
Wspieranie i monitorowanie rozwoju 15 pkt Pielęgniarstwo i opieka 20b punktów Wspieranie rehabilitacji 15 punktów	532102.M1. Podejmowanie działalności w ochronie zdrowia (224 godziny) 532102.M2. Rozpoznawanie problemów i potrzeb osoby chorej i niesamodzielnej (176 godzin) 532102.M3. Pielęgnowanie osoby chorej i niesamodzielnej (240 godzin) 532102.M4. Organizowanie i wykonywanie czynności opiekuńczych (160 godzin) Praktyki zawodowe (160 godzin)	0210. Organizacja pomocy osobom niesamodzielnym 0212. Charakterystyka i potrzeby osób niesamodzielnych 0213. Pomoc psychologiczna 0215. Pomoc w domu 0217. Pomoc w higienie osobistej 0020. Pierwsza pomoc przedmedyczna (1) (2) 0218. Szkolenia zawodowe i orientacja zawodowa 0211. Umiejętności społeczne 0214. Pomoc w komunikacji 0216. Pomoc sanitarna 0831. Opieka zdalna 0219. Biznes i inicjatywa przedsiębiorczości 0220. Szkolenie w miejscu pracy

Konsekwencje dla działań w projekcie

- We wszystkich krajach partnerskich kształcenie zawodowe odbywa się oparciu o koncepcje modułową. W Polsce dodatkowo w kształci się według programów o koncepcji przedmiotowej.
- System fiński oparty jest przede wszystkim na kształceniu modułowym, uczniowie realizują moduły obowiązkowe, a w zależności od potrzeb rynku pracy i własnych zainteresowań realizują moduły kierunkowe.
- Hiszpański system kształcenia zawodowego oparty jest na kształceniu modułowym. Każda kwalifikacja zawodowa opatrzona jest: identyfikatorem, opisem kompetencji ogólnej oraz środowiska pracy. Kwalifikacje z kolei podzielone są na jednostki kompetencji oraz powiązane z nimi moduły kształcenia. Z uwagi na wewnętrzne zależności pomiędzy jednostkami kompetencji i modułami kształcenia.

8) Jakie podobieństwa i różnice wstępują w opisywaniu wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”?

Konkluzje i konsekwencje dla działań w projekcie

- Każdy z krajów partnerskich ma własną specyfikę i sposób opisywania wymagań kompetencyjnych dla zawodów „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”, co utrudnia porównywanie w wymiarze międzynarodowym.
- W przypadku polskiej podstawy programowej kształcenia w zawodzie informacje niezbędne do opracowania dokumentu pozyskiwane są od nauczycieli przedmiotów zawodowych i przedstawicieli pracodawców, z charakterystyk zawartych w klasyfikacji zawodów i specjalności, krajowych standardów kwalifikacji zawodowych oraz wniosków do właściwego ministra o wprowadzenie zawodu do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Ponadto na etapie opracowywania samych podstaw programowych dla konkretnych zawodów wykorzystywana jest wiedza ekspercka nauczycieli kształcenia zawodowego, egzaminatorów, przedstawicieli pracodawców (specjalistów w danym zawodzie) oraz pracowników naukowo-dydaktycznych z uczelni wyższych. Podstawową wadą takiego podejścia jest dość swobodny sposób gromadzenia informacji, a następnie bardzo duża swoboda ekspertów w kształtowaniu ostatecznej formy dokumentu. W wyniku tego powstaje ryzyko, że podstawa programowa oddawać będzie przekonania jej autorów, które niekoniecznie muszą odpowiadać stanowi faktycznemu.
- Standardy hiszpańskie opracowywane są na podstawie badań własnych prowadzonych przez Narodowy Instytut Kwalifikacji, który poprowadzi ciągłą obserwację kwalifikacji na rynku pracy oraz na podstawie wiedzy ekspertów. Wadą przyjętej metodologii jest to, że charakter, długość i zakres tych badań są określane dla każdego standardu indywidualnie, co z jednej strony pozwala na lepszą kontrolę kosztów, ale z drugiej strony powoduje ryzyko opracowywania standardów o zróżnicowanej „jakości”, uzależnionej od aktualnie wykorzystywanej metodologii.

5. Wnioski i rekomendacje

- Przeprowadzone badania wykazały, że we wszystkich trzech krajach partnerskich opisy wymagań kompetencyjnych dla porównywanych zawodów ustalane są na szczeblu centralnym, w dokumentach, które są odpowiednikiem „podstawy programowej kształcenia w danym zawodzie”. Zawody te usytuowane są na poziomie 4 EQF/NQF (w Polsce i Finlandii) oraz na poziomie 2 w Hiszpanii (gdzie hierarchia poziomów NQF obejmuje 5 poziomów).
- Przeprowadzone analizy pokazały, że: nazewnictwo zawodów stanowiących przedmiot zainteresowania projektu jest nie ujednolicone w wymiarze międzynarodowym, podstawowe zadania zawodowe, umiejętności i kompetencje personalne i społeczne wykonywane w zawodach „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny” posiadają duży stopień zbieżności, podobnie jak i moduły zawodowe charakterystyczne dla kształcenia/szkolenia w tych zawodach.
Rekomenduje się aby w projekcie partnerzy posługiwali się uwolnionym nazewnictwem zawodów przyjętym w wniosku projektu, tj: „Opiekunka dziecięca” i „Opiekun medyczny”.
- We wszystkich krajach partnerskich kształcenie zawodowe odbywa się oparciu o koncepcje modułową. W Polsce dodatkowo w kształci się według programów o koncepcji przedmiotowej. Jednakże w projekcie rekomendowane jest podejście modułowe do budowania oferty programowej.
- Umiejętności zawodowe zapisywane są w poszczególnych krajach partnerskich na różnych poziomach szczegółowości. Trudno jednoznacznie określić wspólne umiejętności pozwalające na realizację podstawowych zadań zawodowych. Na dalszym etapie prac projektowych opracowany zostanie katalog wspólnych umiejętności (efektów uczenia), które wynikać będą z zadań zawodowych. Zaproponowane poniżej rekomendacje zbioru efektów uczenia się będą punktem odniesienia do sporządzenia pogłębionej analizy i ustaleń wspólnego zakresu wymagań kompetencyjnych dla ww. zawodów.
- **Opiekunka dziecięca - Rekomendowany katalog efektów uczenia się**
 - Przygotowuje dziecko do zabiegów pielęgnacyjnych (np. do kąpienia
 - Pielęguje zdrowe dziecko
 - Przewija małe dziecko
 - Koryguje przejawy negatywnych zachowań u dzieci
 - Omawia wraz rodzicami dziecka i innymi pracownikami placówki metody pracy z dzieckiem
 - Kształtuje w dzieciach odpowiednie nawyki zgodnie z ich potrzebami i aktualnym okresem rozwoju
 - Neguje niepoprawne przyzwyczajenia u dzieci
 - Kształtuje u dzieci systematyczność zachowań
 - Reaguje na sytuacje konfliktowe w relacjach z dzieckiem

- Potrafi użyć perswazji wychowawczej
- Przebiera dziecko w czystą odzież
- Karmi dziecko
- Prowadzi zajęcia wychowawcze uwzględniające rozwój psychomotoryczny dziecka
- Prowadzi i uczestniczy w grach, zabawach i spacerach z dzieckiem
- Stwarza dziecku atmosferę zaufania, serdeczności i poczucie bezpieczeństwa
- Stymuluje aktywność psychofizyczną dziecka
- Kształtuje u dziecka samokontrolę
- Wykorzystuje gotowość dziecka do samodzielności
- Przestrzega diety dziecka zgodnie z zaleceniami rodziców lub opiekunów, lekarza lub pielęgniarki
- Reaguje na zmiany w wyglądzie i zachowaniu dziecka, świadczące o stanach chorobowych
- Reaguje w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia dziecka
- Udziela dziecku pomocy w przypadku zadławienia, zakrztuszenia
- Wykonuje proste opatrunki do czasu przybycia lekarza lub pielęgniarki
- Dostosowuje program dydaktyczny do możliwości intelektualnych i rozwojowych oraz potrzeb i zainteresowań dzieci
- Pomaga dzieciom w ich codziennych czynnościach (ubieranie się, jedzenie, mycie się, mycie zębów itp.)
- Przygotowuje sale i materiały dydaktyczne odpowiednio do rodzaju i tematyki zajęć
- Wspiera dzieci w procesie adaptacji i aklimatyzacji w nowym środowisku
- Umacnia w dzieciach wiarę we własne siły, sukces, mobilizuje do działań twórczych
- Uczy dzieci postaw moralnych i zachowań pożądanых społecznie
- Reaguje na zauważone nieprawidłowości w relacjach rodzinnych dziecka (zaniedbanie, naruszenie godności dziecka, zagrożenia zdrowia lub życia ze strony jego środowiska)
- Zawiadamia kierownictwo placówki o zauważonych nieprawidłowościach i patologiach w środowisku dziecka
- Eliminuje przedmioty stwarzające zagrożenie dla dziecka
- Uczy dziecko zasad dobrego wychowania, samoobsługi, zasad higieny, życia w grupie itp.
- Porządkuje wspólnie z dziećmi zabawki po zakończonych zajęciach
- Informuje rodziców i opiekunów o zebraniach i imprezach okolicznościowych w placówce
- Sprawdza stan zaopatrzenia apteczki pierwszej pomocy
- Wymienia informacje na temat dziecka z innymi pracownikami placówki (pedagogiem, psychologiem, pielęgniarką)
- Zapewnia opiekę dziecku nieodebranemu o wyznaczonej godzinie ze żłobka, przedszkola i kontaktuje się z rodzicami lub opiekunami
- Zaspokaja potrzebę kontaktów społecznych, akceptacji i bezpieczeństwa
- Wykrywa problemy emocjonalne i stara się dotrzeć do ich przyczyny, włączając w ten proces pedagoga, psychologa, rodziców lub opiekunów
- Dobiera zabawy kształtujące samodzielność dziecka
- Mierzy temperaturę dziecka
- Przygotowuje psychicznie dziecko do zabiegów, operacji, badań lekarskich – na oddziałach szpitalnych

- Przeprowadza z dziećmi zajęcia i ćwiczenia z elementami korekcyjnymi, zgodnie z zaleceniami lekarza
- Zbiera materiały pomocnicze i pomoce dydaktyczne, niezbędne do realizowania programu zajęć
- Diagnostuje poziom wiedzy i umiejętności wychowanków porównując go z przyjętymi standardami i założeniami programowymi
- Wyrównuje deficyty rozwojowe u dzieci poprzez prowadzenie zajęć wyrównawczych
- Prezentuje rodzicom lub opiekunom osiągnięcia dzieci (prace, występy, akademie, teatryki itp.)
- Zapewnia całodobową opiekę dzieciom pozbawionym opieki rodzicielskiej
- Rekompensuje brak środowiska rodzinnego dzięki stwarzaniu życzliwej i domowej atmosfery
- Wspiera działania prowadzące do stworzenia dziecku rodziny zastępczej lub adopcyjnej
- Nadzoruje i ułatwia kontakt dziecka z rodzicami, opiekunami lub innymi bliskimi (z wyjątkiem przypadków, w których sąd orzekł inaczej)
- Sygnalizuje kierownictwu placówki przypadki łamania praw dziecka
- Współpracuje z psychologiem, pedagogiem, logopedą, rehabilitantem, pielęgniarką i lekarzem w celu wyrównania deficytu rozwojowego dziecka.

- **Opiekun medycznego - Rekomendowany katalog efektów uczenia się**

- rozpoznawanie problemów opiekuńczych osoby chorej i niesamodzielnej;
- współpraca z pielęgniarką w zakresie planowania i realizowania planu opieki nad osobą chorą i niesamodzielną;
- pomoc pielęgniarce podczas wykonywania zabiegów pielęgniarских;
- wykonywanie poleceń pielęgniarki i lekarza dotyczących opieki nad osobą chorą i niesamodzielną;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w zaspokajaniu potrzeb związanych z utrzymaniem ciała w czystości;
- wykonywanie zabiegów higienicznych u osoby chorej i niesamodzielnej;
- wykonywanie czynności związanych z utrzymaniem czystości i estetyki łóżka oraz najbliższego otoczenia osoby chorej i niesamodzielnej;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w zaspokajaniu potrzeb związanych z odżywianiem;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w zaspokajaniu potrzeb związanych z wydalaniem;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w utrzymaniu aktywności ruchowej;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w użytkowaniu przedmiotów ortopedycznych i sprzętu rehabilitacyjnego;
- stosowanie urządzeń, przyborów i narzędzi niezbędnych podczas wykonywania czynności higienicznych;
- dezynfekowanie i konserwowanie przyborów i narzędzi stosowanych podczas wykonywania zabiegów pielęgniarских;

- zapewnianie osobie chorej i niesamodzielnej bezpieczeństwa podczas wykonywania zabiegów higienicznych;
- dokumentowanie wykonanych zabiegów higienicznych;
- nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów międzyludzkich;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w adaptacji do warunków życia w szpitalu oraz zmian związanych z przewlekłą chorobą lub starością;
- pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w komunikowaniu się z rodziną, zespołem opiekuńczym i terapeutycznym oraz z innymi pacjentami;
- udzielanie wsparcia emocjonalnego osobie chorej i niesamodzielnej oraz jej rodzinie;
- przestrzeganie przepisów sanitarno-epidemiologicznych podczas wykonywania zadań zawodowych;
- popularyzowanie zachowań prozdrowotnych;
- przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska;
- udzielanie pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego;
- organizowanie stanowiska pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii;
- przestrzeganie przepisów Kodeksu Pracy dotyczących praw i obowiązków pracownika i pracodawcy oraz warunków pracy;
- przestrzeganie przepisów prawa dotyczących wykonywanych zadań zawodowych;
- postępowanie zgodnie z zasadami etyki;
- korzystanie z różnych źródeł informacji.

6. Bibliografia i materiały źródłowe

- “Development and main contents of the Finnish National Framework for Qualifications and Other Learning”, Carita Blomqvist, Head of Unit Recognition and International Comparability of Qualifications, Finnish National Board of Education.
- “Development of national qualifications frameworks in Europe. October 2011”, Luxembourg, Publications Office of the European Union, 2012.
- “European Inventory on Validation of Non-formal and Informal Learning 2010. Country report: Finland”, Anne-Mari Nevala
- “The Researchers Report 2012. Country Profile: Finland”. Deloitte.
- Bednarczyk H., Koprowska D., Kupidura T., Symela K., Woźniak I.: *Opracowanie standardów kompetencji zawodowych*. ITeE-PIB, Radom 2014.
- Butkiewicz M. (red.), *Model polskich standardów kwalifikacji zawodowych*, Instytut Technologii Eksploatacji, Edukacja i Praca, Radom – Warszawa 1995.
- Carroll G., Boutall T., Guide to Developing National Occupational Standards, UKCES, 2011.
- Echeverría, B (2008). Monografía: Evaluación y Acreditación de la Profesionalidad. Estradownwww.ub.edu/mide/organitzacio/docents/pdf/evaluacion_acreditacion_profesionalidad.pdf) (dostęp: 28.06.2012 r.).
- Education in Finland and the ISCED-97, Elina Kilpi, Universität Mannheim Mannheimer Zentrum für Europäische Sozialforschung (MZES).
- EURYPEDIA, European Encyclopedia on National Education Systems: Finland.
- INCUAL, Sistema Nacional de Cualificacines Profesionales, www.educacion.gob.es/educa/incual/pdf/2/Web_Folleto_castellano.pdf (dostęp: 28.06.2012 r.).

- Iżycka H., Marszałek A., Europejska klasyfikacja umiejętności/kompetencji kwalifikacji i zawodów ESCO, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2011.
- Krajowy standard kwalifikacji zawodowych. Opiekunka dziecięca. 513102, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2007
- LEY 1/1986, de 7 de enero, por la que se crea el Consejo General de Formación Profesional (BOE del 10 de enero de 1986). Modificado por la LEY 19/1997, de 9 de junio, (BOE del 10 de junio de 1997) y por LEY 14/2000, de 29 de diciembre, de Medidas Fiscales, administrativas y del orden social (BOE del 30 de diciembre de 2000).
- LEY 56/2003, de 16 de diciembre, de Empleo (BOE del 17 de diciembre de 2003).
- Methodolgy for development and revision of occupational standards and vocational qualifications, related guideline (NAQ, September 2009).
- Methodology for occupational analysis and related guideline (NAQ, September 2009).
- REAL DECRETO 1086/2009, de 3 de julio, por el que se modifica y desarrolla la estructura orgánica básica del Ministerio de Educación. (BOE del 7 de julio de 2009).
- REAL DECRETO 229/2008, de 15 de febrero, por el que se regulan los Centros de Referencia Nacional en el ámbito de la formación profesional (BOE del 25 de febrero de 2008).
- Referentiels d'emploi-activites-competences). Guide methodologique, Direction du developpement des competences territoriales, CNFPT, 2001, www.cnfpt.fr/fichiers_pdfs/guide_methodo_reac1.pdf (data wejścia: 28.06.2012 r.).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach, www.men.gov.pl (dostęp: 28.06.2012)
- The Finnish miracle of PISA: historical and sociological remarks on teaching and teacher education, Hannu Simola, University of Helsinki, Comparative Education, Vol. 41, No. 4, November 2005.
- Willems J.P., Certyfikacja zawodowa we Francji, w: Kwiatkowski S.M., Woźniak I. (red.), Krajowe standardy kwalifikacji zawodowych, Ministerstwo Gospodarki i Pracy, Warszawa 2004.
- Zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 roku w sprawie ustanowienia Europejskiej Ramy Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie.
- Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowy ECVET - 2009/C 155/02.

Netografia

- www.biblioteka-krk.ibe.edu.pl/opac_css/doc_num.php?explnum_id=358
- www.cedefop.eu
- www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwwstructure/18941_Finland_in_Focus_web.pdf
- www.ecvet-projects.eu
- www.ecvet-team.eu
- www.educacion.gob.es/educa/incual/ice_catalogoWeb.html
- www.finecvet.fi
- www.koweziu.edu.pl/pp_zawod.php?nr_zawodu=325905
- www.koweziu.edu.pl/pp_zawod.php?nr_zawodu=532102
- www.kwalifikacje.praca.gov.pl/dane_standardow!browse.action?reload=true
- www.mpips.gov.pl/praca/bazy-danych-mpips-dla-potrzeb-edukacji-i-pracy/modulowe-programy-szkolen-zawodowych/
- www.mpips.gov.pl/praca/bazy-danych-mpips-dla-potrzeb-edukacji-i-pracy/modulowe-programy-szkolen-zawodowych
- www.oph.fi/english/curricula_and_qualifications/qualification_frameworks